

ΧΑΝΙΑ 1 Μαΐου 1956

ΕΤΟΣ Ε' ΤΕΥΧΟΣ 11ον

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. Δραχ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 1.50

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Από το Τουριστικό Λεύκωμα «ΚΡΗΤΗ» του 'Αλ. Δρουδάκη

Από τὸν θρόνο τ' Ἀπλαστού
οἱ Ἄγγελοι ἑκατεβήκαν
καὶ μέσ' στοῦ μισχολίβανου
τὸ σύγνεφο ἐμπήκαν

«Χριστὸς ἀνέστη» ἐφάλλανε
μὲ τὰ χρυσὰ τοὺς χεῖλη
«Χριστὸς ἀνέστη» ἐκάνανε
κι' ἀστράφτανε σάν ἥλιοι,

καὶ λόγια ἐτραγουδοῦσαν
ἐγκάρδια καὶ θερμά.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Ο ΗΡΩΑΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΟΥ

Πάσχα τυῦ 1947. Οἱ κόκκινοι φονιάδες ἔχουν εἰσβάλει στήν Ἑλλάδα καί πάνω κεῖ σιά δοξασμένα ἑλληνικά βουνά τὰ φανταράκια μας ἀγωνίζονται γιά τὰ πιό ψηλά ἰδανικά. Σέ μιὰ κορφή τοῦ Γράμμου διαδραματίζεται σκληρός ἀγών μεταξύ τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς πατρίδος μας καί τῶν συμμοριτῶν. Καί εἶναι ἱερός αὐτός ὁ ἀγώνας ὅπως καί ὅλοι οἱ ἀγῶνες τῆς Ἑλλάδος. Αὐτός θά ἔκρινε τήν τύχη της κι' αὐτός θά ἔβγαζε τήν ἀπόφασιν ἐάν ἡ Ἑλλάς ἔμελλε νά διατηρήσῃ τ' ὄνομα της καί νά συνεχίσῃ τήν ἔνδοξη ἱστορία της. Ὁ ἄγριος χειμῶνας κείνης τῆς χρονιάς καί τὸ τσουχτερό κρύο ἦλθαν νά προσθέσουν κι' ἄλλες δυσχέρειες στήν ἔκβαση τοῦ ἀγῶνος. Οἱ Ἕλληνες φαντάροι δέν εἶχαν μόνο τοὺς ἐχθροὺς νά πολεμήσουν ἀλλ' ἔπρεπε νά παλαίσουν καί μετὰ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως. Σημέρωνε Κυριακή τοῦ Πάσχα. Τὸ χιόνι στοίβαζε παντοῦ καί ἐκάλυπτε ὅλη τὴν φύση πάνω κεῖ στὰ ὄρεινά χωριά ποὺ πολεμοῦσαν οἱ φαντάροι μας. Κεῖνο τὸ παγωμένο πασχαλινὸ πρωῒνό, ποὺ τὸ χιόνι ὡς ἕνα μέτρο εἶχε καλύψει τὰ πάντα καί ὁ βορριάς σφύριζε μανιασμένος σηκώνοντας σὲ τρελλὸ χορὸ τὶς νιφάδες τοῦ χιονιοῦ ἕνας ἄνθρωπος ἀψηφώντας τὸ κρύο καί τοὺς κινδύνους ἄφηνε τὴ ζεστασιά τοῦ καλυβιοῦ τοῦ χρονιάρα μέρα καί ριχνόταν βιαστικὸς μέσα στὸν παγωμένο ἀέρα. Ἦταν ὁ παπᾶς ἐνὸς μικροῦ χωριοῦ στεῦς πρόποδες τοῦ Γράμμου. Τυλιγμένος στὸ τριμμένο ράσο του φαινόταν σάν κάτι νὰ κρατοῦσε σφιχτὰ πάνω στὸ στήθος του. Ποῦ νὰ πήγαινε τέτοια ὥρα καί μετὰ τέτοιον καιρὸ; Μόνο ἐκεῖνος τὸ ἔξερε. Διευθυνόνταν πρὸς τὴν κορφήν ὅπου βρισκόταν τὰ Ἑλληνικά φυλάκια. Σφίγγοντας μετὰ εὐλάβεια πάνω στὸ στήθος του τὸ Ἅγιο Ποτήριον, λίγα κόκκινα αὐγά καί λίγα λαμπροκούρουρα προχωροῦσε μετὰ κόπο μέσα στὸ χιόνι ἔχοντας πάντα ἐστραμμένο τὸ βλέμμα του πρὸς τὴν κορυφή. Διαρκῶς προχωροῦσε, σκόνταφτε, βούλιαζε ὡς τὸ γόνατο μέσα στὰ χιόνια, καί στὴ σκέψη ὅτι ἔπρεπε νὰ φθάσῃ ὅσο τὸ δυνατόν γρηγορώτερα στὸν προορισμὸ του ἔπαιρνε δύναμι καί θάρρος καί συνέχιζε τὴν κοπιαστικὴ ἀνάβαση. Χίλιες δυὸ σκέψεις στριφογύριζαν στὸ μυαλό του. Ἐβλεπε τοὺς φαντάρους κουρασμένους, ἀποκαμωμένους καί νηστικούς νὰ προσπαθοῦν νὰ ζεστάνουν τὰ ξυλιασμένα μέλη τους στὶς ἀδύνατες φλόγες μιᾶς μικρῆς φωτιάς, νὰ νοσταλ

γοῦν τέτοιες μέρες τὰ σπίτια τους καί τὶς φασίλιες τους. Πόσο θάθελαν νὰ χαν κι' αὐτοὶ ἕνα κόκκινο αὐγὸ νὰ τσουγκρίσουν στὴ χάρη τοῦ Χριστοῦ ποὺ ἀναστήθηκε καί νὰ ἀνθίσῃ ἕνα χαμόγελο στὰ χεῖλη τους. Ἐβλεπε μετὰ τὴν σκέψη του πὼς θάπρεπε νὰ βρισκεται κοντὰ τους νὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ καί νὰ ζεστάνῃ τὴν ψυχὴ τους μετὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ. Κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά οἱ τραυματίες μέσα σ' ἕνα πρόχειρο νοσοκομεῖο, πόσο θά εἶχαν ἀνάγκη παρηγοριᾶς καί μετὰ πόση λαχτάρᾳ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς θά περίμεναν νὰ ἐγγίσουν, μετὰ τὰ ξεραμένα ἀπὸ τὸν πυρετὸ χεῖλη τους, τὸ Ποτήριον τῆς σωτηρίας πρὶν κλείσουν γιά πάντα τὰ μάτια τους. Ἐπρεπε νὰ ταχύνῃ τὸ βῆμα του, νὰ τρέξῃ. Δέν τὸν ἐνοιαζε ἡ κούραση, δέν ἐφοβεῖτο τὰ ἐχθρικά βόλια. Αὐτὸς εἶχε ταχθῇ στὴν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου, καί ἐπάνω στὸ ἱερὸ ἔργο ποὺ εἶχε ἀναλάβει ἤθελε νὰ τελειώσῃ τὴν ἐπίγειο ζωὴ του. Γιά τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐγκατέλειπε τὴν πρωτεύουσα καί ἦλθε νὰ γίνῃ ὁ ποιμὴν τοῦ μικροῦ αὐτοῦ χωριοῦ γιατί ἤξεραε πόσο εἶχαν ἀνάγκη τῆς παρουσίας του οἱ βασανισμένοι κάτοικοι τῶν βορείων Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν. Συχνὰ παρακαλοῦσε στὴν προσευχὴ του τὸν Σωτῆρα νὰ τὸν ἀξιῶσῃ νὰ πεθάνῃ μ' Αὐτὸν ὅπως οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες. «Γίνου πιστός, ἄχρι θανάτου καί δώσω σου τὸ στέφανον τῆς ζωῆς» ὑπόσχεται ὁ Θεός. Πόσο ἐπιθυμοῦσε κι' ἐκεῖνος τὸ αἰώνιο στεφάνι τῶν Ἁγίων! Ἀπορροφημένος στὶς σκέψεις του δέν ἄκουσε τὴν ἐχθρική φωνὴν ποὺ τοῦ ἔλεγε νὰ σταματήσῃ, οὔτε διέκρινε μέσα στὴν ὁμίχλη τοὺς κόκκινους φονιάδες, κατασκόπους ποὺ παραμόνευαν μέσα στὴν ἀντικρυνὴ χαράδρα. Ἐκεῖνοι ἐνόμισαν ὅτι πήγαινε πληροφορίες καί διαταγὰς στὸ φυλάκιο κι' ὅταν τὸν εἶδαν νὰ συνεχίξῃ βιαστικὸς τὴν πορεία του ἄδειασαν ἐπάνω του μετὰ μῖσος τὰ φονικά βόλια τους. Μιὰ σφαῖρα τὸν κτύπησε στὸ μέτωπο καί κυλίστηκε αἰμόφυρτος πάνω στὸ παγωμένο χιόνι. Ζαλίστηκε, ἠσθάνετο νὰ τὸν ἐγκαταλείπουν αἱ δυνάμεις του καί μόνη του φροντίδα ἦταν νὰ σφίξῃ δυνατότερα ἐπάνω του τὸ ἱερὸν Ποτήριον. Ἐγινε φοβερὴ μάχη τὴν ἡμέρα ἐκείνη καί οἱ Ἕλληνες στρατιῶτες ἐδόξασαν γιά μιὰ ἀκόμη φορὰ τὰ Ἑλληνικά ὄπλα. Ὁ ἐχθρὸς ὑπεχώρησε. Κι' ὅταν τὸ ἀπόγευμα οἱ φαντάροι κατηφόρισαν πρὸς τὰ γειτονικά χωριά γιά νὰ παραλάβουν τὰ ἱρόφιμα ποὺ

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΦΩΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΘΡΑΝΙΟ

ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ

Η ΚΥΠΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Ὁ ἥλιος κατεβαίνει γοργὰ πρὸς τὴν δύση του
 λὲς καὶ διάζεται νὰ κρυφτῆ στὴ γαλανὴ ἀπέραντὴ
 θάλασσα. Σέρνει τὰ βήματά του βαρεῖα ἀπ' τὴν κο-
 πιαστικὴ ἡμερησία πορεία του. Κάπου κάπου στα-
 μτᾷ λὲς καὶ θέλει νὰ ξεποστᾷ. Οἱ τελευταῖες του
 ἀχτίνες δίδουν ρόδινο χρῶμα στὰ φρεσκοασπρισμένα
 σπιτάκια τοῦ χωριοῦ ἀποχαιρετώντας τὰ ἀφοῦ τὰ
 ἔλουσαν μία δλόκληρη ἡμέρα μὲ τὸ χρυσὸ φῶς τους.
 Οἱ γύρω λόφοι παίρνουν ὄψη μελαγχολικῆ. Τὰ που-
 λιὰ, τὰ φτερωτὰ στολίδια τῆς ἐξοχῆς ποὺ ἔλη μέρα
 ἢ λαλιὰ τους ἔδινε μιὰ ζωντάνια στὴ φύση χώνον-
 ται διαστικὰ στὶς πρασινόμαυρες τοῦφες τῶν δένδρων
 ζητώντας ἕνα καταφύγιο γιὰ νὰ κοιμηθοῦν ἀσφαλι-
 σμένα ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῆς νύχτας ποὺ ἔρχεται.
 Ντάν—ντάν ἀκούγονται οἱ γλυκοὶ ἤχοι τῆς καμπά-
 νης, τῆς ἐκκλησιᾶς τοῦ Ἄϊ—Γιάννη καὶ ἡ μελαγχο-
 λικὴ μελωδία σκορπίζεται ἀπαλὰ στὰ χωράφια κα-
 λώντας τοὺς πιστοὺς στὸν ἔσπερινό. Πέρα κεῖ, στὸν
 λόγγο, ὁ τσομπάνης μαζεύει βιαστικὰ τὰ βόδια του
 ἀπὸ τὸ βαρὺ λασπωμένο ἄλετρι, χαϊδεύοντας μὲ τὸ
 βλέμμα τ' ὀργωμένο χωράφι του. Κι' ὁ ζευγολάτης
 παίρνει τὸν δρόμο τοῦ γυρισμοῦ ποὺ θὰ τὸν βγάλῃ
 στὸ χωριό.

ΠΟΛΑ ΜΑΡΚΑΚΗ

Εβ Γ. Θ. Η.

τοὺς ἔστελλον ἀπὸ τίς πόλεις ἔμειναν βουβοὶ
 στὸ θέαμα ποὺ ἀντίκρυσαν. Μισοσκεπασμένοι
 στὸ χιόνι καὶ μὲ τὸ πρόσωπο κόκκινο ἀπὸ τὸ
 παγωμένο αἷμα ἔκειτο νεκρὸς ὁ σεβάσμιος ἱε-
 ρεάς. Ὅλα γύρω του εἶχαν πάρει ἕνα παράξε-
 νο κόκκινο χρῶμα. Τὰ κόκκινα αὐτὰ εἶχαν κυ-
 λήσει κι' αὐτὰ ξεφεύγοντας ἀπὸ τὰ χέρια του.
 Ἡ ἔκφρασις του ἐφαίνετο λυπημένη καὶ εὐχαρι-
 στημένη μαζί, καὶ τὰ παγωμένα χέρια του κρα-
 τοῦσαν γερά τὰ ἄχραντα Μυστήρια. Μὲ τρεμά-
 μενα χέρια καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια τὸλιξαν
 οἱ στρατιῶτες μὲ τὴ σημαία τὸ βασιανισμένο του
 σῶμα καὶ τὸ ἔθαψαν ἐκεῖ ψηλὰ ὅπου ἔπεσε ἔ-
 πάνω στὸ καθῆκον του. Ἐνας ἀπλὸς ξύλινος
 σταυρὸς δείχνει σήμερα σὲ δσοὺς ἀνεβαίνουν
 στὶς κορφές τοῦ Γράμμου ὅτι ἐκεῖ εἶναι ὁ τά-
 φος ἑνὸς ἀπὸ τοὺς τόσους ἀγνωστους ἥρωας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧ. ΣΟΛΙΔΑΚΗΣ

Γυμν. Ἀγίου Νικολάου

Εἶναι μεγάλος καῦμός, εἶναι πόνος βαρὺς κι' ἀβά-
 στακτος νᾶσαι σκλάβος, νὰ ὑπακούης στὶς διαταγὲς
 ἑνὸς ἄλλου, νὰ νοιώθης τὴν πνιγερὴ σκλαβιά νὰ σὲ
 περιβάλλη...

Νὰ βλέπης ὄλους γύρω σου νὰ χαίρονται τὸν ἥλιο
 καὶ τὸν ἀέρα τῆς λευτεριᾶς καὶ σὺ νὰ τυραννιέσαι, νὰ
 βασανίζεσαι ἀπ' ἕνα κακὸ καὶ πρόστυχο ἔχθρό. Καὶ
 ποθεῖς, ποθεῖς νὰ βρῆς αὐτὸ ποὺ ὄλοι χαίρονται, αὐτὸ
 ποὺ σ' ὄλους εἶναι σκορπισμένο, αὐτὸ ποὺ σοῦ ἔχεις
 στερηθῆ πολὺν καιρό. Τὴν λευτεριά.

Ἐνα νησί Ἑλληνικὸ ἐκεῖ κάτω σπαρατῶ καὶ
 κλαίει καὶ ζητᾷ αὐτὸ τὸ πολύτιμο ποὺ λέγεται λευ-
 τεριά. Ζητᾷ τὴν ἀπομάκρυνσι, τὴν φυγὴ τοῦ τύραννου
 ποὺ τὴν παιδεύει καὶ δὲν τὴν ἀφίνη νὰ πέσῃ στὴν
 ἀγκαλιὰ τῆς Μάννας.

Ἡ Κύπρος μας βρίσκεται σὲ δύσκολη θέση. Κά-
 τω ἀπ' τὴν κυριαρχία τοῦ Ἀγγλοῦ δὲν ἀντέχει ἄλλο
 καὶ κινδυνεύει. Κι' ὄλοι πρέπει νὰ τὴν βοηθήσουν
 γιὰ νᾶβρῃ αὐτὸ ποὺ ζητᾷ, γιὰ νὰ μὴ μείνῃ πάντα
 τῆς ἔτσι δούλη καὶ σκλάβα αὐτοῦ τοῦ ἀχρείου ποὺ
 λέγεται Χάρντιγκ. Θὰ τὴν βοηθήσωμε ὄλοι μας.
 Δὲ θὰ τὴν ἀφήσωμε μόνη της νὰ παλεύῃ γιατί δὲ
 θὰ τὰ βγάλῃ πέρα. Θέλει τὴν συμπαράστασί μας.
 Θέλει νὰ πάρῃ πίσω τὴν κλεμμένη λευτεριά καὶ νὰ
 γίνῃ κι' αὐτὴ σὰν τᾶλλα της τ' ἀδελφία. Ἑλληνόπουλα!
 Κι' ἐμεῖς πρέπει κάποιον ρόλο νὰ παίξωμε στὸν ἱερὸ
 Κυπριακὸ ἀγῶνα, τ' ἀδελφία μας τῆς Κύπρου μᾶς
 ζητοῦν στὸ πλευρό τους νὰ τοὺς δώσωμε ἐνίσχυση
 τώρα ποὺ ἡ κρίσιμη στιγμή ἔφτασε. Ἄς μὴ ἀργοπο-
 ρήσωμε λοιπὸν κι' ἄς προσπαθήσωμε ὅσο μπορούμε
 νὰ φανοῦμε χρήσιμοι καὶ μεῖς καὶ ἂν χροειαστῆ ἀκό-
 μα καὶ τὴν ζωὴ μας νὰ θυσιάσωμε στὸν ἀγῶνα. Δὲν
 θὰ πάῃ χαμένη ἡ θυσία μας, γιατί ἔτσι ἡ Κύπρος
 μας θὰ βρῆ τὴν λευτεριά της κι' ὁ Ἀγγλος ντροπια-
 σμένος θὰ φύγῃ μακρὰ πολὺ μακρὰ νὰ κρυφτῆ,
 γιατί ὄλοι θὰ τὸν κατηγοροῦν....

Ἄς μὴ δειλιάσῃ λοιπὸν κανεὶς κι' ἄς γίνῃ γρή-
 γορα αὐτὸ ποὺ ὄλοι ἐπιθυμοῦμε. Μιὰ νέα δλόχρυση
 σελίδα θὰ προστεθῇ στ' ἀθάνατο κι' ἡρωικὸ βιβλίο!

ΝΙΚΗ ΚΟΥΡΚΟΥΛΟΥ Τάξις Ζα' Γ.Θ.Ρ.

ΗΜΟΥΝ ΠΙΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΠΑΙΔΟ

—'Ωραία, παιδί μου. Μια ακόμη ερώτησι και τελειώνομε.

Ήταν ή φωνή του καθηγητού, που για πρώτη φορά έβλεπα και άκουα και μιλούσα μαζί του.

Δέν ήταν ό κ. καθηγητής άγνωστος στο σχολείο, μὰ ἐγὼ ἤμουν άγνωστος, άφου έρχόμουν για πρώτη φορά στο Γυμνάσιο.

Στο Γυμνάσιο. Πόση γοητεία, πόσο ένθουσιασμό εξακούσε αυτή ή λέξι στη ψυχή μου. Θαρρούσα πως πετώ ψηλά, ψηλά στα ουράνια, άπό τα όποια όμως με κατέβαζε ένα έρωτηματικό. 'Αρά γε θα ξανάβλεπα τὸ ἐπιβλητικό αυτό κτίριο με τούς τόσο μορφωμένους ανθρώπους.

Δέν ἤμουν βέβαιος και αυτό με γέμιζε άνησυχία. Τώρα που τελείωναν σί εξετάσεις, καιτοι αίσθανόμουν τὸν έαυτό μου υπερήφανο για τις συνεχείς επιτυχίες στα μαθήματα, που εξετάστηκα, όμως δέν έπαυα να τρέμω. Συλλογιζόμουν αν ικανοποίησα τούς μεγάλους ανθρώπους, που αντίκριζα και παρουσίαζα τούς κόπους μου στα έξι χρόνια του Δημοτικού Σχολείου.

'Ηθελα να θυάλω άσπροπρόσωπο τὸν καθημένο τὸ δάσκαλο του χωριού μας, που τόσες συμβουλές και οδηγίες μὰς έδινε για να μὰς κάνη άξιους. Θα άποδεικνύομουν όμως άξιους;

'Ετσι μέσα σε χαρές, ένθουσιασμούς μὰ και μεγάλες έννοιες εγκαινιάστηκε ή εμφάνισί μου στο Γυμνάσιο. Τώρα όμως τελείωσαν και σί εξετάσεις και χαρούμενος ξεκίνησα για τὸ χωριό—χαρούμενος μὰ και συλλογισμένος.

'Η χαρά μου όμως έλο και κυριαρχούσε πιδό πολύ στην ψυχή μου καθώς πλησίαζα στο χωριό, όπου θα έβλεπα τούς γονείς μου. Τώρα άλλες έννοιες πλημμύριζαν την καρδιά μου. Τόσες θυσίες και τόσα έξοδα, που έκαναν σί κημένοι θα έφερναν καλό αποτέλεσμα. 'Εγὼ έδαλα όλα τα δυνατά μου και προσπάθησα με κάθε τρόπο να τούς ικανοποιήσω. Θα τὸ κατώρθωνα όμως;

Καθώς έφθασε τὸ αυτοκίνητο στην πλατεία του χωριού είδα να με περιμένουν όλοι σί δικοί μου με την άγωνία ζωγραφισμένη στο πρόσωπο. Κι' αυτό τὸ μικρότερο άδερφάκι μου δέν κρατήθηκε και με

αγκάλιασε, ένφ σί άλλοι δίχως να περιμένουν να συνέλθω από τὸ ταξίδι και να με χαιρετίσουν άρχισαν τις έρωτήσεις βροχή.

—Πὼς έδωσες; Πέρασες;

Αυτό γινόταν όπως φθάσαμε στο σπίτι. 'Εκει με περιέμεναν άλλες συγκινήσεις. Οί συγγενείς και οί φίλοι με χαιρετούσαν ως γυμνασιόπαιδο.

—Τώρα ο Μύρων θα φορέση την κορώνα με την κουκουδάγια, θα γίνη γραμματισμένος. . .

Και ή μάνα μου κερνούσε.

"Αχ! πόση εδτυχία, θα είχα αν πετύχαινα. Μὰ και πόση δυστυχία... 'Αλλά δέν ήθελα ούτε να σκεφτώ μια τέτοια ταπείνωσι. 'Ο έγωϊσμός μου αντίδρουσε, και δέν μου επέτρεπε να συλλογιστώ τέτοια πράγματα... "Αρχισα λοιπόν να εξηγώ σ' όλους με λεπτομέρειες πὼς έδωσα, πὼς με ρώτησαν, τι άπάντησα και εξέθετα τὸ κάθε τι με κάθε λεπτομέρεια. 'Αλλά τα αποτελέσματα θα άργοῦσαν και αυτό μ' έκανε πολύ επιφυλακτικό στις έκδηλώσεις μου.

Οί μέρες μου φαινόταν χρόνια.

Τέλος ή ήμέρα τὼν αποτελεσμάτων έφθασε και εγὼ με μεγάλο καρδιοχτύπι περιμένα στην πλατεία τὸν πατέρα μου.

Σε λίγο σκόνες άρχισαν να διακρίνεται στο βάθος του όρίζοντος και από μακρὰ έλο και μεγάλωνε τὸ αυτοκίνητο σαν να ήταν ψαλίδι, που έκοβε τα σωθικά τῆς γῆς και πιδό πολύ και την δική μου καρδιά.

Τώρα πια ήταν κοντά και μέσα σε λίγα λεπτά σταμάτησε στην πλατεία του χωριού μας.

Καθώς άγνάντευα τὸν κόσμο που έβγαινε από τὸ αυτοκίνητο για να ξεχωρίσω τὸν πατέρα μου έννοιωσα να με σκουντάη κάποιος δυνατά στην πλάτη και γυρίζοντας αντίκρύζω τὸν πατέρα μου χαμογελαστό. Τὸ χαμόγελο δέν τὸν άφηνε να θυάλη μιλιά.

'Εγὼ δέν περιμένα τίποτε άλλο και πηδώντας ξεκίνησα τρεχάτος για τὸ σπίτι.

'Η χαρά μου δέν περιγράφεται. Θαρρῶ την αίσθάνωμαι ακόμα. Τα δένδρα, τα ζῶα, τα φυτά, τα τριγύρω θουνά έλα μου γελοῦσαν και μου έδιναν συγχαρητήρια για τὴ μεγάλη μου νίκη. Οί άνθρωποι με έβλεπαν και με φώναζαν να πάω κοντά τους. Και τὸ σπίτι μας δέν με χωρούσε "Ημουν άλλος άνθρωπος. 'Αλήθεια δέν ἤμουν όπως πριν. "Ημουν μαθητής Γυμνασίου.

ΜΥΡΩΝ ΣΠΑΑΝΚΗΣ

Εβ' Βου Γ.Α. 'Ηρακλείου

Η ΚΥΠΡΟΣ ΑΝΗΚΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἡ ἔθνικὴ ἀποκατάστασις καὶ ὀλοκλήρωσις εἶναι τὸ πλέον ἀναφαίρετον δικαίωμα τῶν Ἑθνῶν καὶ ἔχει διακηρυχθῆ μετὰ τὸν ἐπισημότερον τρόπον εἰς ὅλα τὰ διεθνή συνέδρια. Τὰ τελευταῖα ἑκατὸν ἔτη χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὴν ἔντονον πάλην τῶν ὑποδοῦλων λαῶν διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν των καὶ τὸν ἐλεύθερον πολιτικὸν των βίον.

Ἡ Ἑλλάς διὰ τῶν πολυετῶν της ἀγῶνων κατόρθωσε μὲ μεγάλας θυσίας νὰ ἐνσωματώσῃ τὸ ἔν μετὰ τὸ ἄλλο, τὰ ἀλύτρωτα τμήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὴν ἔνωσιν τῆς Ἑπτανήσου ἐκλούθει ἡ ἔνωσις τῆς Θεσσαλίας, τῆς Κρήτης, τῆς Ἡπείρου, τῆς Μακεδονίας, τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους καὶ ἐσχάτως τῆς Δωδεκανήσου.

Ἡ Κύπρος ὅμως παρ' ὅλον ὅτι ἀπὸ τριῶν χιλιάδων ἔτων εἶναι Ἑλληνικὴ, παρ' ὅλον ποῦ τόσας φορές τῆς ὑπεσχέθησαν τὴν ἔνωσιν δὲν ἠτύχησεν ἀκόμη νὰ δοκιμάσῃ τὸ πολυπόθητον τοῦτο ἀγαθόν.

Κειμένη μεταξὺ τῶν δύο ἡπείρων, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας, ἔγινε γέφυρα τῶν σχέσεών των μετὰ τὴν Εὐρώπην καὶ ἀνεπτύχθη ὕλικῶς καὶ πνευματικῶς ἀπὸ πολὺ ἔνωρις.

Ποῖος ἀπὸ ἡμᾶς εἶναι δυνατόν νὰ λησμονήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν νῆσον μετὰ τὴν τόσον πλουσίαν καὶ παλαιάν ἱστορίαν της; Τὴν νῆσον ἣτις ὑπῆρξεν ὁ φωτεινὸς φάρος τῆς Ἀνατολῆς, τὴν ὠραιότητα τῆς ὁποίας ὕμνησαν τόσοι ποιηταί; Καὶ ἐπήνεσαν τόσοι περιηγηταί; Τὴν μυροβόλον νῆσον, τὴν ὁποίαν κατέστησε τόπον τῆς λατρίας τῆς ἡ Θεᾶ Ἀφροδίτης; Τὴν νῆσον μετὰ τὸν ἐκλεκτὸν χαλκὸν καὶ τὰ παλαιότερα ἐργαστήρια τοῦ μετάλλου; Τὴν νῆσον μετὰ τὸ τόσο πλούσια προϊόντα καὶ τὴν πρῶτιμον ἐμπορικὴν ἀνάπτυξιν;

Δὲν εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ λησμονηθῇ ὁ ἀδάμαστος λαὸς τῆς Κύπρου μετὰ τὴν ἀκαμίαν ἔθνικὴν του συνειδησιν, ἡ ὁποία ἀντικαθρεπτιζέται εἰς τὰ εὐρέως ἐκεῖ κυκλοφοροῦντα ἀκριτικὰ τραγούδια καὶ εἰς τὴν πλουσίαν παραγωγὴν τῶν «ποιητάρηδων». Ὅχι, κανεὶς δὲν ξενᾷ τοὺς ἀδελφούς Κυπρίους, οἱ ὅποιοι ἕνα μόνον πόθον ἔχουν, νὰ ζήσουν ἐνωμένοι μετὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἱστορία τῆς Κύπρου, ἀλλὰ καὶ τὰ βάσανα τῆς ξεκινοῦν ἀπὸ πολὺ παλαιούς καιρούς. Ὅλγια μέρη ἔχουν ὑπόφεροι ὅσον ἡ Κύπρος. Ἐπειδὴ εὐρίσκειται εἰς τὸ σταυροδρόμι τῆς Μεσογείου πολλὰς φορές ὑπεδουλώθη εἰς γειτονικοὺς ἢ μακρυνούς λαούς, ἀλλὰ καὶ ἄλλας τόσας φορές ἠγωνίσθη μετὰ τὸ αἷμα τῶν παιδιῶν της διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν ἐλευθερίαν της.

Κατελήφθη πρῶτον ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους, ἔπειτα ἀπὸ τοὺς Πέρσας καὶ κατόπιν ἀπὸ τοὺς κοσμοκράτορας Ρωμαίους. Ἠκολούθησαν οἱ μελαψοὶ Ἀραβες καὶ τὴν ἔσυρε σκλάβαν του ὁ Ριχάρδος ὁ λεοντόκαρδος μετὰ τοὺς Ἀγγλοὺς σταυροφόρους του, τὴν ἐπώλησεν δὲ ἀλυσόδετον εἰς τοὺς Φράγκους, οἵτινες τὴν ἐκράτησαν

ὑπὸ τὰ δεσμά των τρεῖς ὀλοκλήρους αἰῶνας. Καὶ ἔπειτα ἦλθον οἱ Ἑνετοί, διὰ νὰ καταλάβουν τοὺς ὑπερόχους λιμένας της καὶ οἱ αἰμοσταγεῖς Τοῦρκοι, διὰ νὰ τὴν κάμουν φέουδόν των.

Σκληρὰ ἦσαν τὰ τουρκικὰ δεσμά. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τουρκικῆς κατοχῆς 20.000 Ἑλληνες κατεσφάγησαν καὶ πολλαὶ χιλιάδες ἐπωλήθησαν εἰς τὰ σκλαβοπάζαρα τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἔπαυσε νὰ πάλλῃ εἰς τὰ στήθη των ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ, ὥστε, μόλις ἔφθασε τὸ μεγάλο μήνυμα τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, χωρὶς νὰ ὑπολογίσουν τὴν θέσιν των, ἤρχισαν καὶ αὐτοὶ νὰ κινοῦνται. Ἀποτέλεσμα αἱ ἄγριαι σφαγαὶ τῶν τυράννων. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κυπριανὸς μαζί μετὰ τρεῖς ἄλλους ἀνωτέρους κληρικοὺς ἐκτελοῦνται. Τὴν ἴδιαν τύχην ἔχουν καὶ πολλοὶ ἄλλοι πρόκριτοι καθὼς καὶ ἑκατοντάδες ἀνωνύμου λαοῦ. Ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας αἱ λυσσαλεαὶ ὄρσαι τῶν Τούρκων, λιηστεύουν καὶ καταστρέφουν. Θὰ μείνῃ ἀληθινὸς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Κύπρου ὁ θλιβερός ἐκεῖνος Μάϊος τοῦ 1821, ὁ γεμᾶτος ἀπὸ καταστροφῆν καὶ αἷμα. Παρ' ὅλην τὴν τρομοκρατίαν καὶ τὴν ἀπειλὴν ὅσοι ἤμποροῦν νὰ διαφύγουν προστρέχουν ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς ἐπαναστατημένης πατρίδος καὶ συγκροτοῦν τὴν περιβόητον Κυπριακὴν φάλαγγα, ἡ ὁποία τόσον ἐν δόξῳ ἐπολέμησεν εἰς τὸ Μεσολόγγι, τὴν Ἀράχωβα καὶ τὰς Ἀθήνας.

Μαύρη ὅμως ἦτο ἡ τύχη τῆς Κύπρου, διότι ὄχι μόνον δὲν ἠλευθερώθη, ἀλλὰ παρεδόθη εἰς τὴν ἐξουσίαν πλέον αἰμοβόρου τυράννου, τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ τῆς Αἰγύπτου. Ἐπειτα ἀπὸ πολλὰ ἔτη θὰ περᾶσῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν κυριαρχίαν τῶν Τούρκων. Τέλος τὸ 1878 ποραχωρεῖται εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἣτις καὶ τὴν κατέχει μέχρι σήμερον.

Αὕτῃ εἶναι ἡ τρισχιλιετὴς ἱστορία τῆς μαρτυρικῆς νήσου. Κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα δὲν ἐφείσθη ἀγῶνων καὶ θυσιῶν, διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ καὶ νὰ ἐνωθῇ μετὰ τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι καὶ τὰ μαρτύρια, καθὼς καὶ αἱ τελευταῖαι ὑποσχέσεις τῶν συμμάχων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ἐθέρμαναν περισσότερο τὴν ἐλπίδα καὶ ὠρίμασαν τὰς πρὸς ἔνωσιν διαθέσεις. Ἡ σχετικὴ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀρθογραφία τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ἑξένου τύπου, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ τελευταίου Κυπριακοῦ δημοψηφίσματος καθὼς καὶ αἱ πανηγυρικαὶ διαδηλώσεις ὅλων τῶν Ἑλλήνων, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ πείσουν τὴν σύμμαχον Ἀγγλίαν νὰ τηρήσῃ τὰς ὑποσχέσεις της καὶ νὰ ἐπαναλάβῃ, ὅπως εἶχε πράξει καὶ διὰ τὴν Ἑπτάνησον, τὴν τόσον ἀναμενομένην χειρονομίαν τῆς ἀποδόσεως τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα μας.

ΡΟΥΣΑΚΗΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

Γυμν. Σητείας τὰξ. Η'

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΖΩΗ ΜΑΣ ;

Ήταν ένα μαγεμένο ἀπόγευμα τῆς ἀνοιξέως. Ἡ φύσι ὅλη μοσχοβολοῦσε, τὰ πουλάκια ἔψαλλαν χαρούμενα καὶ ὅλα ἄφυχα καὶ ἔμψυχα ὄντα σὰν νὰ μοῦ φώναζαν καὶ νὰ με καλοῦσαν : « Ἐλα νὰ χαρῆς καὶ νὰ ἀπολαύσῃς τὶς ὁμορφιὲς τῆς φύσεως. » Διαρκῶς ἡ φωνὴ αὐτὴ ἔφθανε εἰς τὰ αὐτιά μου, ἕως ὅτου ξεκίνησα διὰ νὰ ἐπισκεφθῶ τὰ τόσα δῶρα καὶ στολίδια, τὰ ὁποῖα με τὸν ἔρχομό της ἡ ἀνοιξὶ ἔφερε. Τράβηξα λοιπὸν τὸ ἀνηφορικὸ μονοπάτι τὸ ὁποῖον θὰ με ἔφερε σὲ μιὰ ψηλὴ κορφούλα ἀπὸ ὅπου φαινόταν ὅλα τριγύρω, ὁ κάμπος, ἡ κομόπολις, ἡ θάλασσα καὶ τόσα ἄλλα ἀξιοπερίεργα ἀπὸ τὴν ὁμορφὴ φύσιν. Ὅταν ἔφθασα στὸ καταπράσινο αὐτὸ ὑψωματάκι κάθισα πάνω σὲ μιὰ μεγάλη πέτρα καὶ ἄρχισα νὰ παρατηρῶ καὶ νὰ μὴ χορταίνω.

Ὅπως ἕνας ζωγράφος ὅταν τελειώσῃ τὴν ζωγραφιά του τὴν κυττάζει καὶ τὴν καμαρώνει, ἔτσι καὶ ἐγὼ ἐθαύμαζα καὶ ἐκαμάρωνα τὴν μεγάλην ζωγραφιὰ τῆς φύσεως. Κάτω ὁ κάμπος ἀπλώνετο γεμάτος νεῖατα πού τὸν δούλευαν. Πέρα ἡ θάλασσα ἠσυχασμένη ἀπὸ τὶς φουρτούνες τοῦ χειμῶνα διεσχίζετο ἀπὸ τὶς καινούριοις βαρκοῦλες. Γὰ πουλάκια ζευγαρωμένα ἔψαλλαν μελωδικὰ τραγούδια. Τὰ ἀρνάκια εἰς τὶς γύρω πλαγιὰς βέλαζαν καὶ παντοῦ ἐπικρατοῦσε χαρὰ καὶ εὐτυχία. Μὰ ξάφνου ἐκεῖ πού θαύμαζα τὶς τόσες ὁμορφιὲς διάφορα φαινόμενα με ἔκαμαν νὰ τὰ παρατηρήσω ἰδιαιτέρως καὶ ἀπὸ τὴν ὅλην πορείαν τους νὰ αὐτενεργήσω καὶ νὰ στενοχωρηθῶ. Δίγα βήματα ἀπὸ τὰ πόδια μου ἕνα μικρὸ λουλουδάκι πού εἶχε τὴν χάρη νὰ ἀνθίσῃ πρῶτον κατὰ τὸν ἔρχομό τῆς ἀνοιξέως, τίναξε τὰ ἀνθοπέταλλά του εἰς τὸ τρελλὸ φύσημα τοῦ δροσεροῦ ἀέρα ! Ὁ ἥλιος ὁ βασιλιάς τῆς ἡμέρας ἔγευρε πρὸς τὴν δύσιν, ἐνῶ ἡ θάλασσα λαμπρίζουσα ἀνοίγει τὴν κρύα της ἀγκαλιὰ διὰ νὰ τὸν δεχθῇ. Τὸ κῦμα ξεψυχοῦσε παραπονιαρικά στὴν ἀκρογιαλιά. Ἐνῶ παρατηροῦσα ὅλα αὐτὰ καὶ ἐνῶ χίλιες δυὸ σκέψεις ἔφθαναν στὸ μυαλό μου θλιβερὸς ἄχος καμπάνας ἔφθασε ὡς τὰ αὐτιά μου. Πένθιμα ἡ καμπάνα τῆς κομπολόews ἐγέμιζε τὸν ἀέρα καὶ ἔκραζε λυπητερὰ τὸ σβύσιμο μιᾶς ζωῆς ! Κυττάζω λυπημένος πρὸς τὴν κομόπολιν καὶ βλέπω μιὰ νεκρικὴ πομπή. Μπροστὰ μπροστὰ ἐπήγαινε ἕνα φέρετρο, ἱερεῖς σεβάσμιμοι καὶ πίσω πλῆθος κόσμου.

Ἡ καμπάνα ἐξικολουθοῦσε τὸ πένθιμό της τραγοῦδι καὶ γύρω σκορποῦσε τὴν μελαγχολία. Ἐγὼ κυττάζοντας ὅλα αὐτὰ ἔμεινα σὰν μαρμαρωμένος. Αἰ αἰσθήσεις μου καὶ τὸ μυαλό μου σταμάτησαν ἕως

ὅτου μέσα ἀπὸ τὰ ἀπόβαθα τῆς ψυχῆς μου μιὰ πνιγμένη φωνὴ ἔφθανε μέχρι τὰ χεῖλη μου καὶ ἐκεῖ ἐβοῦνετο καὶ ἡ ὁποία μοῦ ἔλεγε : « Μήπως ξέρεις τί εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ; » Ἀμέσως ἀπ' τὸν λήθαργο τὸ σῶμα μου πετιέται καὶ ἀτηλλαγμένο ἀπὸ κάθε τί παρατηρεῖ, ἐρευνᾷ, σκέπτεται, ἐνῶ συγχρόνως ἐπαναλαμβάνω τὰς λέξεις « τί εἶναι ἡ ζωὴ μας ; » Εἰς τὸ μυαλό μου ἔφθασαν τότε ὅλα τὰ προηγούμενα φαινόμενα, τὸ λουλουδάκι, ὁ ἥλιος, τὸ κῦμα καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ἐγὼ ἄρχισα νὰ σκέπτομαι. Ἄραγε τί εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ; Ἡ ζωὴ μας εἶναι ἕνα μικρὸ λουλουδάκι ! Ὅπως τὸ μικρὸ λουλουδάκι ξεφυτρώνει στὸ χῶμα, κατ' ἀρχὰς ἕνα μικρὸ βλαστάρι, κατόπιν ἀρχίζει νὰ βγάλλῃ φύλλα καὶ ἄνθη με τὰ ὁποῖα σκορπᾷ παντοῦ ὁμορφιὰ καὶ μυρωδιὰ καὶ ἔπειτα σβύνει καὶ χάνεται, ἔτσι καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀρχίζει, φθάνει εἰς τὸ σημεῖον κατὰ τὸ ὁποῖον ξεγύνηται ὁμορφιὰ καὶ μυρωδιὰ καὶ κατόπιν σβύνει καὶ χάνεται ! Ἐπίσης ὅπως ὁ ἥλιος ἀνατέλλει, μεσουρανεῖ καὶ δύει ἔτσι καὶ ἡ ζωὴ μας ἀνατέλλει εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν μεσουρανεῖ καὶ δύει. Ὅμως μήπως δὲν μπορούμε νὰ τὴν παρομοιάσωμε καὶ με τὸ κῦμα ; Τὸ κῦμα γεννήθηκα καὶ αὐτὸ κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τὰ σύννεφα. Μικρὸς στάλες βροχῆς ἔπεσε εἰς τὴν γῆν τὶς πῆρε τὸ ποτάμι καὶ τὶς ἔφερε στὸν Ὠκεανό, ἐκεῖ θέριψε, γιγάντωσε, ἔφθασε στὸ μεγαλύτερο σημεῖον τῆς δυνάμεώς του καὶ τώρα σιγὰ σιγὰ ἀπαλοσβύνει στὴν ἄμμο τῆς ἀκρογιαλιᾶς. Καὶ με ἄλλα πάρα πολλὰ ἠμποροῦμε νὰ παρομοιάσωμε τὴν ζωὴ μας. Ἐνῶ ὁμως σκεφτόμουν ὅλα αὐτὰ ἔεχασα πὼς ἡ ὥρα εἶχε περάσει καὶ ἡ νύχτα ἄρχισε νὰ ρίχνῃ τὰ μαῦρα της πέπλα. Τὰ πουλιά εἶχαν σωπάσει ἠσυχία ἐβασίλευε παντοῦ μόνο πέρα μέσα ἀπ' τὶς χαράδρες ἔφθανε ἡ λυπημένη φωνὴ τῆς κουκουβιάς. Πῆρα τὸ κατηφόρι μοναχὸς ἐνῶ τὰ χεῖλη μου ἐψιθύρουν λυπημένα :

Ἡ ζωὴ 'ναι ἕνα λουλουδί
πού ἀνθεῖ καὶ ἀπανθεῖ !
Ἡ ζωὴ 'ναι ἕνα τραγοῦδι
π' ἔχει τέλος καὶ ἀρχή.

ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

Τάξις Η'. Παλαιοχώρας.

ΜΕΣ' ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ

ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ

Τὸ κρῦο τσουχτερὸ ἀβάσταχτο περνάει ὡς τὸ κόκαλο. Πυκνὲς νιφάδες χιονιοῦ ποὺ πέφτουν ἀδιάκοπα ἀπλώνουν τὸ κατάλευκο σάβανο τοὺς παντοῦ. Ὁ ἄερας ἄγριος σφυρίζει μανιασμένους καὶ παρασύρει τὰ πάντα στὸ διάβα του. Ἡ θάλασσα θεριὸ ἀνίκητο κτυπάει μουγκρίζουσα μὲ ὄρη τὰ πελώρια κύματά της στοὺς γυμνοὺς βράχους καὶ ζητάει νὰ καταπνίξει ὅτι βρεθῆ ἡ στη μαυρογάλανη πλάση της. Ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι δὲν τολμοῦν νὰ τὰ βγάλουν πέρα μὲ τὰ μανιασμένα σ' οἰχία τῆς φύσεως, Γι' αὐτὸ καθισμένοι γύρω ἀπὸ τὴ φωτιά μέσα στὴ γλυκεῖα θαλαπωρὴ τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας, ἀρχίζουν τὶς παλιὲς ἱστορίες.

Μονάχα μιὰ κοπέλλα εὐρίσκειται ἔξω. Παλεύει ἀπεγνωσμένα μὲ τὸν ἄερα καὶ τὴ βροχὴ καὶ προσπαθεῖ νὰ φθάσῃ τρέχουσα κάπου. Τὰ κατὰμαυρα μαλλιά της κυματίζουν ἀτακτα στὴν πλάτη της καὶ στὰ ὄμορφα μάτια της εἶναι ζωγραφισμένα ὁ πόνος καὶ ἡ ἀπόγνωση. Στὸ τέλος σταματᾷ στὴν ἀκρογιαλιά καὶ ἀποκαμωμένη καθίζει σ' ἕνα βράχο. Τὰ μάτια της καρφώνονται στὴ φουρτουνιασμένη θάλασσα καὶ προσπαθεῖ κἀτι νὰ διακρίνῃ. Ἀλλὰ τίποτε... «Πᾶει χάθηκε ψιθυρίζει, ἀλλὰ καὶ τὰ δάκρυα ἀσυγκράτητα πέφτουν στὰ γόνατά της. Αὐθόρμητα τὰ χεῖλιά της ἐνώνονται καὶ γονατισμένη παρακαλεῖ: «Κύριε, μὴν ἐγκαταλείπῃς τὸ φτωχὸ πλάσμα σου στὴ δυσκολία καὶ στὴ μοναξιά. Μὴ μοῦ στέρησῃς τὸ φτωχὸ πατέρα μου, τὸ μόνο προστάτη μου στὴ ζωή. Ἄπλωσε τὰ παντοδύναμα χέρια σου καὶ κάνε νὰ σταματήσῃ ἡ θύελλα καὶ ἡ καταιγίδα γιὰ νὰ σωθῆ.» Καὶ νά! Σὲ λίγο ὁ ἄνεμος λιγότεψε, ἡ βροχὴ σταματᾷ ὀλότελα καὶ ὁ οὐρανὸς καθαρίζει ἀπὸ τὰ μίϋρα του σύννεφα. Μονάχα ἡ θαλασσοταραχὴ δὲν μπορεῖ νὰ σταματήσῃ. Ἀπὸ μακριὰ ἐφάνη κἀτι νὰ σαλεύῃ. Μιὰ βάρκα σὰν καρυδότσουφλο χορεύει πάνω στὰ θεόρρατα κύματα, δὲν ἀντέχει ἄλλο, κοντεύει νὰ βυθισθῆ. Ἀλλὰ, σὰ σὲ θαῦμα, μὲ μιᾶς ἡ θάλασσα γίνεται λάδι. Τὰ κύματα τώρα ἤσυχα ὀδηγοῦν τὴ βάρκα μὲ τὸ δυστυχησμένο βαρκάρη στὸ λιμάνι. Σὲ λίγο πατέρας καὶ κόρη εὐτυχησμένοι στὸ ἔρημο ἐκκλησάκι γονατιστοὶ στέλνουν ὀλόθερμη τὴν προσευχὴ των εἰς τὸν μόνο Σωτῆρα. Σ' Ἐκεῖνον π' ἀκούει τὴν δέσηι κάθε δυστυχησμένου καὶ πονεμένου πλάσματός του.

ΤΣΙΡΑΚΑΚΗ ΝΙΤΣΑ

Δ'. Τάξις Ἐμπορικῆς Σχολῆς Ἱεραπέτρας

Βραδυάζει. Ὅλα κουρασμένα ἐτοιμάζονται νὰ ἀναπαυθοῦν. Ὁ φωτεινὸς Φαέθων φθάνει κουρασμένος καὶ σκονισμένος στὸ τέρμα τοῦ δρόμου του. Πρὶν βυθισθεῖ πίσω ἀπὸ τὰ δάθη τῆς θάλασσας ρίχνει ἕνα τελευταῖο χαμόγελο στὴν φύση. Τὸ θέαμα εἶναι ἐξαισιο. Ψηλὰ στὸ βουνό, ὄλα καίγονται μὲ μιὰ μαγικὴ χρυσή φωτιά, ποὺ χρυσοὺς καπνὸς φθάνει στὸν οὐρανὸ καὶ τὰ χρυσώνει.

— Ἀλήθεια! πόσο ὠραῖο εἶναι τὸ τοπίο ποὺ ἀπλώνεται μπροστά σου. Νὰ ἀπολαμβάνῃς τὸν οὐρανὸ ποὺ χρυσοροδίζει στὰ μύρια χάρδια ποὺ τοῦ στέλνει ὁ ξανθόμορφος Φοῖβος, τὴν πλάση ποὺ ἀλλάζει φρεσιεὺς καὶ φροφρῶνεται μὲ πρωτόφαντη καλλονὴ ἀφθάστου μεγαλείου. Ὁ ἥλιος κρύβεται μέσα στὰ σύννεφα τὰ μουντόχρωμα καὶ ἀλλάζει γιὰ λίγο τὴν ὄψη του μὲ τὶς βαθύχρωμες ἀποχρώσεις του. Χρυσοπόρφυρες ρίχνει γύρω ἀχτίνες καὶ ἀφίνει παντοῦ χαρές. Τ' ἀγέρι δροσιτικό, τ' ἀγέρι ποὺ συνοδεύει τὸ ἡλιοβασιλεμα τραγουδᾷ κι' αὐτὸ μὲ σκόρπιες νότες κάποια δική του ἔμπνευση.

Οἱ γρανιτένιοι βράχοι τοῦ ἀντικρυνοῦ ποταμοῦ ἀστράφτουν στὶς στερνὲς ἡλιοακτίδες, κάνουν ἐπίδειξη τοῦ ἀγρίου μεγαλείου τους. Θέλουν κι αὐτοὶ σὲ ἄψυχοι βράχοι ν' ἀγκαλιάσουν σφιχτὰ τὸν Πλάστη ποὺ τοὺς καλοντύνει καὶ νὰ τὸν εὐχαριστήσουν.

Οἱ πηγὲς ἀναβλύζουν χρυστάλλινες καὶ τὰ φύλλα τῶν δένδρων κινοῦνται ἀπαλὰ—ἀπαλὰ ἀπὸ τὸ μυρωμένο ἀεράκι καὶ κάνουν μουσικὴ συμφωνία μὲ τὰ χαρούμενα τελευταῖα κελαιδίδια τῶν πουλιῶν. Κατόπιν παίρνοντας διάφορα σχήματα ὁ ἥλιος χάνεται σὰν ἕνα γοργοτάξιδο καράβι στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα. Μέσα ἀπὸ τὸ παλάτι της κάνει τὴν ἐμφάνισή της ἡ μάγισσα νύκτα ποὺ ἀρχίζει νὰ ρίχνῃ τὰ μαῦρα πέπλα της.

Ἡ ὥρα τοῦ ἡλιοβασιλέματος εἶναι ὥρα μαγευτικῆ, ξωτικῆ, πανέμορφη ποὺ μαγεύει κάθε ζωντανό. Δὲν ξέρω σὲ ἄλλο μέρος μὰ νομίζω πὼς τὸ ἡλιοβασιλεμα στὸ Ρέθυμνο εἶναι παράξενο.

Ἀγαπῶ τὸ Ρέθυμνο πολὺ, ἀλλὰ ἡ ἀγάπη μου αὐτὴ περισσεύει καὶ γίνεται ἀκατανίκητη ὅταν ἀπολαμβάνω τὰ στερνὰ χάρδια τοῦ ἡλίου ποὺ ἐδῶ εἶναι μαγευτικά, τ' ἀγέρι τοῦ δειλινοῦ πιδ ἐξαισιο.

ΒΑΡΒΑΡΑ ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΪ

Τάξις Στ Γ.Θ. Ρεθύμνης

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ

Καθαρώτατον ήλιον έπρομηνοῦσε τῆς αὐγῆς τὸ δροσᾶτο ὑστερο ἄστερι, σύγγεφο, καταγνιά, δὲν έπεροῦσε τ' οὐρανοῦ σὲ κανένα ἀπὸ τὰ μέρη καὶ ἀπὸ κεῖ κινημένο ἀργαφυσσοῦσε τόσο γλυκὸ στὸ πρόσωπο τ' ἀέρι, πὸν λὲς καὶ λέει μέσ' τῆς καρδιάς τὰ φύλλα: γλυκειὰ ἡ ζωὴ κι' ὁ θάνατος μαυρίλα.

Χριστὸς Ἄνέστη! Νέοι, γέροι καὶ κόρες ὄλοι, μικροὶ μεγάλοι, έτοιμαστῆτε μέσα στὶς ἐκκλησίες τὶς δαφνοφόρες μὲ τὸ φῶς τῆς χαρᾶς συμμαζωχθῆτε ἀνοίξατε ἀγκαλιῆς εἰρηνοφόρες ἁμπροστὰ στοὺς Ἁγίους καὶ φιληθῆτε φιληθῆτε γλυκὰ χεῖλη μὲ χεῖλη πέστε «Χριστὸς Ἄνέστη» ἔχθροὶ καὶ φίλοι,

Δάφνες εἰς κάθε πλάκα ἔχρυν οἱ τάφοι καὶ βρέφη ὠραῖα στὴν ἀγκαλιὰ οἱ μαννάδες γλυκόφωνα κυττώντας τὶς ζωγραφισμέλες [εἰκόνας ψάλλουν οἱ ψαλτάδες λάμπει τὸ ἀσήμι, λάμπει τὸ χρυσάφι ἀπὸ τὸ φῶς πὸν χύνουνε οἱ λαμπάδες] κάθε πρόσωπο λάμπει ἀπὸ τ' ἁγιοκέρι ὅπου κρατοῦν οἱ Χριστιανοὶ σὶδ χέρι.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

ΓΟΛΓΟΘΑΣ-ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

«**Ανοίχτε ἀγκαλιῆς εἰρηνοφόρες...
πέστε Χριστὸς Ἄνέστη ἔχθροὶ καὶ φίλοι**»

Ἄκουονται πάλιν αἱ ἀναστάσιμοι καμπάναι, διὰ νὰ φωτίσουν τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων τῶν ὁποίων ἡ πίστις καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Θεανθρώπου, τοὺς κάνει νὰ ἀτειρίζουν πάντοτε πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δικαιοσύνης. Ἐκ τοῦ τάφου τοῦ Ἰησοῦ ἀνατέλλει τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ ἡ φλόξ ἡ ὁποία εἶναι προωρισμένη νὰ νὰ κάψῃ τὸ κακὸν καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ κάθε φθοροποιὸν ἰδέαν.

Ὁ Χριστὸς ἀνήλθε εἰς τὸν Γολγοθᾶν, ὅπου ὑπέστη τὸ μάρτύριον, διὰ νὰ δοκιμάσῃ κατόπιν τὴν Ἀνάστασιν καὶ τὴν χαρὰν—τὴν ἱκανοποίησιν ἐκ τοῦ ὅτι ἐξετέλεσε τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς Του. Μετὰ τὸν ἀγῶνα ἔρχεται ἡ χαρὰ, ἡ ἐπιτυχία, ὡς μιά ἀμοιβή. Ἀλλὰ ὁ ἀγὼν τοῦ Ἰησοῦ, ὁ Γολγοθᾶς τοῦ Κυρίου, δὲν εἶναι ἕνας ἀπλοῦς ἀγῶν, ἀλλὰ ἕνα ὁλόκληρον μάρτύριον. Εἶναι ΘΥΣΙΑ. Καὶ τότε, ἐπῆρε τὸν χαρκατῆρα τῆς ἱερότητος, τὸ πνεῦμα τῆς Θυσίας. Ὁδηγῆ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν δρόμον τοῦ καθήκοντος, τῆς ἀληθείας.

Ἡ θυσία, ὡς μᾶς ἔδειξε ὁ Λεωνίδας εἰς τὰς Θερμοπόλεις εἶναι μιά ἀρετὴ, καθῆκον δι' ὀλίγους. Ὁ Ναζωραῖος ὁμοῦ κατέστησεν τὴν θυσίαν, καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν—ὄχι μὲ τραγικὸν χαρακτῆρα—εἰς ὄλους τοὺς ἀνθρώπους.

Μὲ τὴν ἀνάστασιν Του ὁμοῦ ὁ Ναζωραῖος γίνεται Λυτρωτῆς καὶ ὑψώνει τὸ λάβαρον τῆς ἀρετῆς, τῆς πραγματικῆς ζωῆς. Ἔτσι ὁ Ἰησοῦς ἔχάρισε τὴν Ἀνάστασιν—Ἐλευθερίαν—ἄθανασίαν εἰς κάθε ἄνθρωπον καὶ εἰς κάθε λαὸν πὸν ἔθυσιάσθη διὰ μίαν ὑψηλὴν καὶ ἐνάρετον ἰδέαν. Τὸ παράδειγμά Του δὲν θὰ παύσῃ ποτὲ νὰ

«**Καὶ αὐθὶς ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος
δικαιοσύνης ἔλαμψε ἡμῖν ἥλιος**»

φωτίξῃ τὰς ψυχὰς τῶν πραγματικῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Γολγοθᾶς καὶ ἡ Ἀνάστασις ἔγιναν σύμβολα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Εἰς αὐτὸ ὀφείλει τὸ Γένος τὴν ἀνάστασιν του καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν του ἀπὸ τὸν Τουρκικὸ ζυγὸ, διότι τὰ σύμβολα αὐτὰ ἐνέπνευσαν τὴν πεποίθησιν τῆς νίκης τοῦ Ἀγωνιζομένου Λαοῦ τοῦ 1821. Ὅταν οἱ ἀγῶνες μας κατὰ τῶν μεγάλων δυνάμεων τῆς βίας ἐνομιζοντο χαμένοι ἐκ μέρους τῶν ξένων, τὸ Ἑλληνικὸν Γένος εἶχε πεποιθῆσιν εἰς τὴν Νίκην του κατὰ τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων τῆς φθορᾶς. Καὶ εἰς τὴν πίστην αὐτήν, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τῆς θυσίας ὀφείλει τὸ Ἔθνος τὴν Ἀνάστασιν του.

**

Ἔτσι καὶ τώρα, τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἐλευθερία καὶ ἡ Αὐτοδιάθεσις—θεῖα δῶρα ἀμφότερα—κατακατοῦνται ἀπὸ τὴν Βρετανικὴν βίαν εἰς τὴν Κύπρον, ὁ λαὸς τῆς καὶ ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν ἔχει ἢ νὰ γενικεύσῃ τὸ σύμβολον τῆς Χριστιανικῆς Ἀναστάσεως μὲ τοὺς πόθους τῆς Ἐθνικῆς Ἐλευθερίας καὶ Ἀναστάσεως, καὶ ἐμπνεόμενος μὲ τὸ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ τὸ ὁποῖον ἐδίδατε ὁ θάνατος καὶ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος, νὰ ἀγωνίζεται.

Αὐταὶ αἱ σκέψεις γεννῶνται ὅταν ἀναζητῶμεν τὸ βαθύτερον νόημα τοῦ Πάσχα. Διὰ τοῦτο ἄς δημιουργήσωμεν μίαν σταυροφορίαν ἀγάπης καὶ ἀληθείας καὶ ἄς ἀγωνισθῶμεν μὲ σύμβολα ΓΟΛΓΟΘΑΣ—ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ.

Ε. Α. ΦΥΤΡΑΚΗΣ

ΘΥΣΙΑ ΔΩΡΕΑΣ

Τοῦ θανάτου σταυρὸ φορτ. μένος στὸν ὄμο ἀνεβαίνεις Χριστέ στοῦ βουνοῦ τὴν κορυφὴ τὸ κορμί σου ἔχει γέρει ἀπ' τοῦ βάρους τὸν [πόνο
μὰ ὀλόφωτη λάμπει ἡ ἀγνὴ σου μορφὴ.

Κοσμοαιθέρια γαλήνη στὴν ψυχὴ βασιλεύει κι' εὐτυχίας χερὰ τὴν καρδιά σου κρατεῖ πὸν ὀλογύρα ὁ κόσμος γιὰ νὰ πνίξῃ γυρεύει τὸ σκοτάδι τὸν πειράζει. Γιατί;

Κι' ἀνεβαίνεις μὲ πίστη, μὲ ἐλπίδα μὲ πόθο γιὰ νὰ σώσῃς τὸν κόσμον πὸν πίσω ἀκλουθᾷ γιὰ νὰ σώσῃς λαὸ, πὸν δὲν σκιάχτηκε νόθο [νὰ σὲ πῆ βασιληᾷ

Ὁ Χριστέ μου ἄς γίνῃ καὶ πάλι στὸν λαὸ σου νὰ δώσῃς εἰρήνην χαρά! Στὸν ταλαίπωρο κόσμον ἄς λάμψῃ ἡ μεγάλη, [ἡ ἀλήθεια ξανά.

ΕΥΑΓΓ. ΜΟΥΝΔΡΙΑΝΑΚΗΣ

Φοιτητῆς Φυσικῆς

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ἄποψε πού τὰ πάντα ἤσυχάζουν
τῆ νύχτα αὐτῆ τῆ μαγικῆ
στά μάτια μου προβάλλουν περα-
(σμένα
σά μιὰ ταινία φωτεινή.

Κι' εἶναι ἡ ταινία αὐτῆ γεμάτη
ἀπὸ γλυκὰ ὄρατα δειλινὰ
πού μου θυμίζουν χρόνους περα-
(σμένους
αὐτὰ τὰ ἤσυχα τὰ βραδυνά.

Κι' εἶναι ἄλλα εὐχάριστα ἄλλα
(θλιμμένα
καὶ ξαναφέρουν τοὺς παλιούς και-
(ροὺς
στὴ μνήμη μας τὰ περασμένα
σὲ κόσμους τότε πολὺ παλιούς.

Γιατὶ χρόνε πόντα διαβαίνει
σὰ γάργαρο πού κυλάει νερὸ
πλάνε χρόνε γιατί δὲν προσμένεις
ἔστω μόνο γιὰ λίγο καιρό.

Ὅλα στὸ δρόμο τὸν τρελλό σου
(παρασύρεις
τὰ παίρνεις ὅλα σὲ ταξίδι μακρινό
τὶς ἀναμνήσεις δὲν μπορεῖς μόνο
(νὰ σύρῃς
καὶ τὶς ἀφήνεις γιὰ σύντροφό μας
παντοτεινό.

ΝΙΤΣΑ ΤΣΙΡΑΚΑΚΗ
Δ'. Ε. Σ. Ι.

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ

Ἡ ζωὴ μου εἶναι σκότος
εἶναι καταχνιά
ἀκοῦστε νὰ σᾶς φανερώσω
τὶ θὰ εἶπη ὀρφανιά.

Ἡ ὀρφάνια εἶναι τέρας
πού ἀφαιρεῖ ἀπ' τὰ παιδιὰ
πότε μάνα καὶ πατέρα
καὶ συγχρόνως τὴ χαρά.

ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
Γυμν. Καστελ. Πεδ.

Ἡ Κίπριτις

Κρήτη μου εἶσαι ξακουστὴ
διαμάντι τοῦ Αἰγαίου
καὶ στόλισμα καὶ Ὅμορφιά
ἐνὸς λαοῦ ἀρχαίου

Εἶσαι νησὶ τῆς λευτεριᾶς
τῆς δόξης τῆς ἀνδρείας
εἶσαι νησὶ πού καρτερεῖ
μεγ' ἄλλα μεγαλεῖα.

Ἦσουν καὶ ἐσὺ μία φορὰ
βαρεῖα ἄλυσσοδεμένη
ἔτσι πού εἶναι ἡ Κύπρος μας
στά σ' ἴδερα σφιγμένη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΚΑΝΑΚΗΣ
Γ'. Γυμν. Καστελ. Πεδιάδος

Ἡ Ἀνοιξίς

Ἡ Περσεφόνη ἔφτασε καὶ ἀνθίσαν
(τὰ λουλούδια
τὰ δέντρα γέμισαν καρποὺς παντοῦ
(ἀκοῦς τραγούδια.

Καὶ νά, ἡ ὥραία Ἄνοιξις περνάει
(καθισμένη
εἰς τὸ χρυσὸ τὸ ἄρωμα τῆς λουλου-
(δοστολισμένη.

Τὶ δύναμις! τὶ ὠμορφιά! τὸ γῆρας
(ξανανοιώνει
ὡς καὶ τὸ ποῖδ' μικρὸ πουλὶ στέκει
(καὶ καμαρώνει

Τὴν ὠμορφιά τῆς φύσεως! Τὶ νὰ
(πρωτοθαυμάσῃ;
πού ὁ κόσμος ὅλος ἔλαμψε, τὶ νὰ
(πρωτοκυττάξῃ;

Λουλούδια, ἔδῶ, λουλούδια ἐκεῖ,
(ὅλα πανηγυρίζουσι
γιατὶ χέρι οὐράνιο τὰ σκόρπισε
(περίσσια.

Τὰ χελιδόνια γύρισαν μακριὰ ἀπὸ
(ξένα μέρη
καὶ τ' ἀηδονάκια κάθονται καὶ
(ψάλλουν ταῖρι—ταῖρι.

Ὁ ἥλιος ὀλοπόρφυρος οἴχνει λαμ-
(πρὸς ἀκτίδες
σκορπáει φῶς ὀλόλαμπρο διώχνει
(πολλὰς οὐτίδες.

ΧΑΡΤΙΓΚ ΚΑΙ ΡΩΜΗΟΙ

Ὁ Χάρτιγκ ἔβαλε σκοπὸ
τὴν Κύπρον μας νὰ πάρῃ
μὰ δὲν ἐσκέφθηκε καλῶς
μὲ ποιούς ἔχει νὰ κάμῃ.

Ἐχει νὰ κάμῃ μὲ Ρωμίους
πού χάρος δὲν τοὺς σκιάζει
κι' οὔτε μαχαίρι οὔτε φωτιά
ποτὲ δὲν τοὺς τρομάζει.

ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ ΣΤΥΛ.

Γυμν. Σητείας ταξ. Ζ'.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΒΡΥΣΗΣ

Ὁμορφα πού κελαρύζει
τῆς βρυσούλας τὸ νερὸ
κάθε αὐγὴ καὶ κάθε δύση
ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό.

Τραγουδᾷ μὲ τόση χάρη
μιὰ γλυκεῖα γλυκεῖα ζωὴ
τρέχει πάντα νὰ ποτίσῃ
κάθε νιὸ χλωρὸ κλαδί.

Ὅταν τρέχῃ νὰ ποτίσῃ
τὰ χλωρὰ χλωρὰ κλαδιὰ
τραγουδᾷ μὲ τόση χάρη
δίνοντάς τους τὴ χαρὰ.

Ὡ Θεὲ νὰ μὴ στερήσῃς
τῆς βρυσούλας τὸ νερὸ
νὰ μορῇ παντοτεινὰ τῆς
νὰ δροσίξῃ τὸ χωριό.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΙΩΑΝ. ΔΡΑΚΑΚΗ

Γυμν. Καστελ. Πεδιάδος.

Τ' ἀρνάκια τὰ νιογέννητα βόσκουν
(ψιλὸ χορτάρι
καὶ ἡ φλογέρα τοῦ βοσκοῦ παίζει
(γεμάτη χάρι.

Παντοῦ τραγουδῶν ἀντηχεῖ παντοῦ
(χορὸς ἀρχίζει
καὶ ἡ χώρα ἡ Ἑλληνικὴ ὅλη πα-
(νηγυρίζει.

ΚΟΥΛΑ ΤΣΑΒΟΛΑΚΗ

Γυμν. Πόμπιας τάξις Η'.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

Α') ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ

348) Ένας άνθρωπος έχει 32 αγελάδας, τὰς ὁποίας θέλει νὰ μοιράσῃ εἰς τοὺς τέσσαρας υἱοὺς του. Πῶς θὰ μοιρασθῶσιν αὐταί, ἐὰν γνωρίζωμεν ὅτι ἡ πρώτη ἀγελάς βγάζει 1 ὄκα γάλα ἡμερησίως, ἡ δευτέρα 2 ὄκαδ. ἡ τρίτη 3 ὄκαδ. κ. ο. κ. ἵνα βγάξουν τὸ ἴδιο γάλα οἱ ἀγελάδες ἐκάστου.

Ἀσκιανάκης Μιχαήλ

Ζ'. Γυμν. Καστελλ. Πεδιάδος,

349) Μία τάξις ἀνεχώρησεν δι' ἐκδρομὴν ἐκ τοῦ σχολείου τῆς βαδίζουσα 6 χιλίόμετρα τὴν ὥραν, Ἄλλὰ εἷς μαθητὴς τῆς τάξεως αὐτῆς καθυστέρησε καὶ ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ Σχολείου πρὸς συνάντησίν τῆς μίᾳ ὥραν καὶ 10' λεπτὰ ἀργότερον τρέχων διὰ ποδηλάτου μετὰ ταχύτητα 16 χιλίόμετρα τὴν ὥραν. Μετὰ πόσῃν ὥραν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του θὰ συναντήσῃ ὁ μαθητὴς τὴν τάξιν.

Σπανάκης Κων(τίνος

Στ'. Γυμν. Καστελλ. Πεδιάδος

Β') ΑΛΓΕΒΡΑΣ

350) Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι!

$$\frac{\alpha^2}{(\alpha-\beta)(\alpha-\gamma)} + \frac{\beta^2}{(\beta-\alpha)(\beta-\gamma)} + \frac{\gamma^2}{(\gamma-\alpha)(\gamma-\beta)} = 1$$

Γεωργιανάκης Πολύδ.
Ζα' Πρακτ.

351) Ἐὰν εἶναι $\frac{1}{\alpha} + \frac{1}{\beta} + \frac{1}{\gamma} = 0$

Νὰ δειχθῇ ὅτι θὰ εἶναι:
 $(\alpha+\beta+\gamma)^2 = \alpha^2 + \beta^2 + \gamma^2$

Ἀγιαννιωτάκης Έμμ.
ΣΤ' Γυμν. Ἱεραπέτρας

352) Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις:

$$x\psi + \psi + z\chi - x^2 - \psi^2 = \frac{1+z^2}{2}$$

Πολάκης Μᾶρκος
Η' Γυμνασίου Βάμου.

353) Δίδονται οἱ τρεῖς ἀριθμοὶ 12, 20, 25.

Νὰ δειχθῇ ὅτι δὲν δύνανται οὗτοι νὰ ἀποτελέσουν ὄρους μιᾶς γεωμετρικῆς προόδου.

Γ.Ι.Π.

Γ') ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

354) Νὰ κατασκευασθῇ τρίγωνον τοῦ ὁποίου δίδεται ἡ πλευρὰ α ἢ γωνία $A=60^\circ$ καὶ $\beta^3 + \gamma^3 = \mu^3$

355) Ἐὰν τρεῖς θετικοὶ ἀριθμοὶ β, γ, υ ἐπαληθεύουσι εἰς σχέσιν

$$\frac{1}{\beta^2} + \frac{1}{\gamma^2} = \frac{1}{\nu^2}$$

ὑφίστανται δύο τρίγωνα ἔχοντα ὡς πλευράς τὰς β καὶ γ καὶ ὕψος υ τὸ ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν τρίτην πλευράν. Εἰς τὸ ἕν τούτων τὸ ἄθροισμα τῶν εἰς τὰς β καὶ γ ἀντικειμένων γωνιῶν ἰσοῦται μετὰ μίαν ὀρθὴν εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἡ διαφορὰ τῶν ἰδίων γωνιῶν ἰσοῦται μετὰ μίαν ὀρθήν.

Ραϊλάκης Γεώργιος
Η'. Πρακτικοῦ.

356) Δίδονται δύο ὀρθογώνιοι εὐθεία $\chi' \circ \chi$ καὶ $\psi' \circ \psi$, Α ἕνα σημεῖον τῆς ο χ καὶ Β ἕνα ὀρισμένον σημεῖον τῆς ο ψ καὶ τοιαῦτα ὥστε $OA=OB$.

Ἐνα μεταβλητὸν σημεῖον Γ κινεῖται ἐπὶ τῆς $\Psi\Psi'$. Ἀπὸ τὸ Β φέρομεν κάθετον ἐπὶ τὴν ΑΓ. ἡ ὁποία τέμνει τὴν $\chi\chi'$ εἰς τὸ Δ καὶ τὴν ΑΓ εἰς τὸ Ε 1ον) Νὰ δειχθῇ ὅτι $OD=OE$. 2ον) Νὰ εὑρεθῇ ὁ γεωμετρικὸς τόπος τοῦ σημείου Ε. 3ον) Νὰ δειχθῇ ὅτι τὸ τετράπλευρον ΟΓΕΔ εἶναι ἐγγράφιμον εἰς κύκλον κέντρου Κ. 4ον) Νὰ εὑρεθῇ ὁ γ τόπος τοῦ Κ. 5ον) Νὰ δειχθῇ ὅτι ἡ Ο' εἶναι διχοτόμος τῆς γων ΔEA . 6ον) Φέρομεν τὴν κάθετον ΟΘ εἰς τὴν ΒΔ. Νὰ δειχθῇ ὅτι $OE=OE$. 7ον) Νὰ εὑρεθῇ ὁ τόπος τοῦ Θ. 8ον) Νὰ εὑρεθῇ ὁ τόπος τοῦ Θ. 8ον) Νὰ εὑρεθῇ ὁ τόπος τοῦ συμμετρικοῦ τοῦ σημείου Ο πρὸς τὴν ΒΔ.

Χειλαδάκης Γ.

357) Ἄν εἰς τρίγωνον ΑΒΓ ἐγγεγραμμένον εἰς κύκλον φέρομεν ἐφαπτομένην αὐτοῦ εἰς τὴν κορυφὴ Α τέμνει τὴν ἀπέναντι πλευρὰ στὸ ση-

μεῖο Ρ. Νὰ δειχθῇ ὅτι $\frac{PB}{PT} = \frac{(AB)^2}{(AT)^2}$

Στεφρικουδάκης Σταῦρος
Η'. Πρακτ.

Δ') ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

358) Νὰ δειχθῇ ὅτι $\text{συν}(2\text{ τοξ } \frac{1}{7}) = \eta\mu(4\text{ τοξ } \frac{1}{3})$

359) Ἄν αἱ πλευραὶ ἐνὸς τριγώνου δίδωνται ὑπὸ τῶν σχέσεων $\alpha^2 = \chi^2 + \chi\psi + \psi^2$, $\beta^2 = \psi^2 + \psi\zeta + \zeta^2$, $\gamma^2 = \zeta^2 + \zeta\chi + \chi^2$ ὅτε νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ ἔμβαδόν

του εἶναι $\frac{\sqrt{3}}{4} (\chi\psi + \psi\zeta + \zeta\chi)$

361) Ἄν αἱ γωνίαι Α,Β,Γ τριγώνου εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς 2, 3, 4 νὰ δειχθῇ ὅτι

$$\text{συν} \frac{A}{2} = \frac{\alpha + \gamma}{2\beta}$$

Ραϊλάκης Γ. Ὀργιος
Η'. Πρακτ.

361) Εἰς ὀρθογώνιον τρίγωνον διδονται τὰ τμήματα μ καὶ ν εἰς τὰ ὁποῖα διαιρεῖται ἡ ὑποτείνουσα ὑπὸ τῆς διχοτόμου τῆς ὀρθῆς γωνίας. Νὰ ὀπολογισθοῦν αἱ πλευραὶ τοῦ τριγώνου καὶ ἡ ἰχτομόμος καὶ τὸ ὕψος ποῦ ἀγονται ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς ὀρθῆς γωνίας.

Χειλαδάκης Κων(νος
Η'. Πρακτ.

362) Ἡ διάμεσος ΑΜ τριγώνου ΑΒΓ σχηματίζει μετὰ τὴν βάσιν ΒΓ γωνίαν τῆς ὁποίας ἡ συνεφαπτομένη εἶναι $\frac{1}{2} (\sigma\phi\beta - \sigma\phi\Gamma)$, μετὰ δὲ τῶν δύο ἄλλων πλευρῶν σχηματίζει γωνίας τῶν ὁποίων αἱ συνεφαπτόμεναι εἶναι ἀντιστοίχως $2\sigma\phi' + \sigma\phi\Gamma$ καὶ $2\sigma\phi\alpha - \sigma\phi\beta$

Χειλαδάκης Γεώργιος

Ε) ΦΥΣΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

363) Κινητὸν τι πρὸ εἶται νὰ διανύσῃ διάστημα ΑΒ μήκους 20 χιλιομέτρων κινούμενον εὐθύγραμμος. Ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ σημείου Α μετὰ ἀρχικὴν ταχύτητα υ, ὅτε κινούμενον μετὰ ὁμαλῶς ἐπιταχυνομένην κίνησιν διανύει διάστημα 500 μέτρων, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἀποκτᾷ ταχύτητα 70 χιλιομέτρων καθ' ὥραν, ἣν διατηρεῖ μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς ἀπόστασιν 200 μ. ἀπὸ τοῦ σημείου Β. Τέλος διανύει τὸ ὑπόλοιπον διάστημα μετὰ κίνησιν ὁμαλῶς ἐπιβραδυνομένην, τῆς ὁποίας ἡ ταχύτης μηδενίζεται εἰς τὸ σημεῖον Β. Ποῖος εἶναι ὁ συνολικὸς χρόνος καθ' ὃν τὸ κινητὸν διήνησεν ὁλόκληρον τὸ διάστημα ΑΒ.

Χειλαδάκης Γ.

364) Σφαῖρα ἐκ μολύβδου βάρους 12 χιλιογρ. ῥίπτεται μετὰ ταχύτητος 5μ. κατὰ 1'' ἐπὶ μεταλλικῆς ἀνθεκτικῆς ἐπιφανείας. Ζητοῦνται α) Ποῖον τὸ παραγόμενον ἔργον κα

τά την κροῦσιν β) Τι γίνεται τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ γ) Κατὰ πόσον ἀνυψοῦται ἡ θερμοκρασία τοῦ μολύβδου.

Χειλαδάκης Κων)νος
 Η' Πρακτ.

365) Πόσα γραμμάρια ἀνθρακίου ἀσβεστίου μετὰ ξένων προσμίξεων 2) % καὶ πόσα γραμμάρια ὑδροχλωρικοῦ ὀξέως περιεκτικότητος 40% ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν παρασκευὴν 880gr διωξειδίου τοῦ ἀνθρακος;

Παπαδομανωλάκης Γεώργ.
 Η' Πρακτ.

366) Νὰ εὐρεθῇ α) Πόσα λίτρα ὀξυγόνου, ὑπὸ κανονικὰς συνθήκας ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν καύσιν 63gr ἀνθρακος; καὶ β) Ποῖος ὁ ὄγκος τοῦ ὀξυγόνου τούτου ὅταν ἡ πίεσις εἶναι 8 ἀτμοσφ. καὶ ἡ θερμοκρασία 13°.

Γζουστάκης Γεώργ.
 Η' Πρακτ.

TESTS

142) Βαρύτερον ἀπὸ σίδηρον γλυκύτερον ἀπὸ μέλι οὔτε σὲ χέρι πιάνεται οὔτε σὲ τσέπη μπαίνει. Τι εἶναι;

143) Ποία ἡ διαφορὰ τοῦ σχοινοῦ ἀπὸ τῆς σελήνης;

144) Νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ φράσις :

M Φ Η Θ
 Δ Ο Ε Ν
 Ν Ν Ι Ε Ι ...

Τσολάκης Ἰωάννης
 Ζ'. Γυμνάσιον Καστελλ. Πεδιάδος.

145) Πῶς δυνάμεθα νὰ πληρώσωμεν ἓνα βαρέλι νερό, μὲ ἓνα δοχεῖον ἔχον πυθμένα διάτρυτον.

146) Εἶναι ζῶα τὰ ὁποῖα ζοῦν ὀλίγον χρόνον καὶ ἐὰν ἀλλάξω μόνον ἓνα γράμμα, μὲ σημασίαν ἐντελῶς ἀντίθετον προκύπτουν ἐν τῷ ἅμα.

Ἀσκιανάκης Μιχαήλ
 Ζ'. Γυμνασ. Καστελλ. Πεδιάδος.

147) Νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ φράσις : σκομεν ὅτι αἱ ἡλικίαι ἦσαν κατὰ σειρὰν 8, 12, 15, 25.

M Η Δ Ε Μ Φ Ο Σ Η
 Ν Ι Ρ Α Ν Κ Ο Ι Ν
 Η Ο Ν Ε Ι Γ Α Ρ Δ
 Ι Σ Η Σ Η Τ Υ Χ Η
 Κ Α Ι Τ Ο Μ Ε Α Ο
 Λ Λ Ο Ν Ρ Α Τ Ο Ν

Μπελιμπασάκης Γεώργιος
 Γ'. Γυμν. Σητείας.

148) Κράτος εἶμαι τῆς Εὐρώπης, γράφομαι μ' ἑπτὰ ψηφία ἂν τὰ τρία μού ἀφαιρέσης θ' ἀπομείνουν μόνον τρία.

149) Ἐνα σύμφωνο ἂν πάρης καὶ στὸ σκότος τὸ κολλήσης γλυκὸ φρούτο, ὠραῖο δένδρον, θὰ ἰδῆς καὶ θ' ἀπορήσης.

Μετζάκης Κων)νος

Στ'. Γυμν. Καστελλ. Πεδιάδος.

150) Ὅταν εἶναι ἡσυχὴ τὰ κρατεῖ στῆ ράχη της, μὰ σὰν θυμώση — ἄλλοίμονο, πᾶνε στὸ στομάχι της.

Βασιλάκης Ἀλέξανδρος
 Η'. Ἐκκλ. Σχολῆς Κρήτης

151) Τὸ εἰκοσαπλάσιο ἐνὸς ἀριθμοῦ ὑπερβαίνει κατὰ 236 τὸ ἓνα τρίτον τοῦ ἰδίου ἀριθμοῦ: Ποῖος εἶναι ὁ ἀριθμὸς;

152) Ἐνας κτηματίας ἔχει τρεῖς σταύλους καὶ 20 ἄλογα καὶ ἔχει τὴν ἰδιοτροπία νὰ μὴν θέλῃ ποτὲ νὰ βροῖσκαται μέσα σ' ἓνα σταῦλο ζυγὸς ἀριθμὸς ἄλόγων. Πῶς θὰ μοιράσῃ τὰ ἄλογα;

Μακρὰβελάκης Γεώργιος
 Ζ'. Πρακτ, Β'. Γ.Α.Χ.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΤΑΘΕΙΣΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ
 8ου ΤΕΥΧΟΥΣ

243) Ὁ 100ος ἔλαβε 1/2 + 1/2 = 1 πορτοκάλια ὁ 99ος 2, 9ος 4 κλπ. ἦτοι ἀρχικῶς εἶχε 2¹⁰⁰ - 1 πορτ.

244) Ἦγόρασε 50 ὄκ.

245) Ἐὰν ἦσαν ὅλοι ἄνδρες ἐχρειάζοντο 22 κοῦλ. ἦτοι 12 ἐπὶ πλέον διότι ἦσαν καὶ γυναῖκες. Ἦσαν δὲ 12/115 - 8 γυναῖκες καὶ 3 ἄνδρες.

246) Μεριζοντες τὸν ἀριθ. 60 ἀναλόγως τῶν 8, 12, 15, 25 εὐρί-

247) Τὸ κεφάλαιον ἦτο 805324 52/71, δρχ.

248) Θὰ συμπέσῃ μετὰ παρῆ. λευσιν ἡμερῶν ὕσων τὸ Ε. Κ. Π. τῶν 15, 22, 36 ἦτοι μετὰ 1980 ἡμέρας.

249) Θὰ συμπέσουν τὴν 7ην ὥραν 38' 10''.

250) Εἰς ταύτας προσετέθη μία ὅτε ἔλαβον κατὰ σειρὰν 9, 5, 2 καὶ ἔμεινε ἡ προστεθεισα.

251) Ἀντικαθιστῶντες εἰς τὴν δοθεῖσαν ἐξίσωσιν ὅπου X = 2X + 1 εὐρίσκομεν K = 1, λ = 0 καὶ ἐπομένως

$$P_1 = \frac{-1 + i\sqrt{3}}{2}, P_2 = \frac{-1 - i\sqrt{3}}{2}$$

αὗται εἶναι κυβικαὶ ρίζαι

τῆς μονάδος καὶ διὰ ν = 3 μείναι P₁^ν + P₂^ν = (P₁³)^μ + (P₂³)^μ = 2 καὶ P₁³ P₂³ = 1 καὶ ἡ παράστασις γίνεται (X + 1)³.

252) Ἐπειδὴ εἶναι α - 1 = 3μ θὰ εἶναι α + 1 = 3μ + 2 ὅτε

$$\frac{a^2 + a}{2} - 1 = \frac{(3\mu + 1)(3\mu + 2)}{2} - 1 = \frac{9\mu(\mu + 1)}{2}$$

ἦτοι διαιρετὴ διὰ 9.

253) Θέτομεν ὅπου $\sqrt{x} = \mu$ καὶ $\sqrt{y} = \nu$ ὅτε τὸ σύστημα γίνεται $\mu^2 - \nu^2 = 19, (\mu - \nu)^2 - 2(\mu - \nu) - 3 = 0$ Ἐκ τῆς β' λαμβάνομεν $\mu - \nu = -1$ ἢ $\mu - \nu = 3$ καὶ ἀναλύοντες τὴν πρῶτην κλπ. εὐρίσκομεν τὸ γινόμενον μν καὶ συνέχεια X₁ = 9, Ψ₁ = 4 ἢ X₂ = 4, Ψ₂ = 9.

254) Ἐπειδὴ εἶναι Α. Π. ἔχομεν 2β = α + γ, 2α = β + γ κλπ. ἦτοι 3α = 3β + γ. Ἐξ αὐτῶν δι' ἀφαιρέσεως κατὰ μέλη εὐρίσκομεν β =

$$\frac{4\alpha}{5} \text{ καὶ } \gamma = \frac{3\alpha}{5} \text{ ἦτοι } \beta^2 + \gamma^2 = \alpha^2.$$

255) Προσδιορίζομεν συναρτήσιν τοῦ λ τὴν δοθεῖσαν παράστασιν ὅτε εὐρίσκομεν ὅτι $0 < \left(\frac{2}{\lambda - 1}\right)^2$

$$- 3 \frac{\lambda - 2}{\lambda - 1} < 2. \text{ Αὗται δὲ συνα-}$$

λη'εύουν διά $\frac{9-\sqrt{57}}{6} < \lambda$ λόγος τῆς Γ καὶ $\frac{1}{\omega}$ τῆς Λ θά εἶναι.

$$< \frac{13-\sqrt{57}}{6}$$

256) Ἐκτελοῦντες τὰς πράξεις καὶ προσθέτοντες κατὰ μέλη εὐρίσκωμεν $\chi^2 + \psi^2 + \omega^2 - \chi\psi - \chi\omega - \psi\omega = 2\chi + \psi + 3\omega$. Ἐκ ταύτης ἀφαιροῦντες μίαν ἐλάχιστην τῶν δοθεισῶν λαμβάνομεν $\chi^2 - \psi\omega = 2\chi$ (4), $\psi^2 - \chi\omega = \psi$ (5), $\omega^2 - \chi\psi = 3\omega$ (6). Ταύτας διαιροῦντες ἀντιστοίχως διὰ $\chi\psi$, $\psi\omega$, $\chi\omega$, εὐρίσκομεν

$$\frac{\chi}{\psi} - \frac{\omega}{\chi} = \frac{2}{\psi} \quad (7) \quad \frac{\psi}{\omega} - \frac{\omega}{\psi} =$$

$$\frac{\chi}{\psi} = \frac{1}{\omega} \quad (8) \quad \frac{\omega}{\chi} - \frac{\psi}{\omega} =$$

$$\frac{3}{\chi} \quad (9).$$

Προσθέτοντες κατὰ μέλη λαμβάνωμεν $2 \frac{\chi}{\psi} + \frac{\chi}{\omega} = -3$

(10). Ἐὰν διαιρέσωμεν τὰς (4), (5), (6) ἀντιστοίχως διὰ $\chi\omega$, $\chi\psi$, $\psi\omega$ καὶ προσθέσωμεν κατὰ μέλη

$$\text{εὐρίσκομεν } 3 \frac{\chi}{\psi} + 2 \frac{\chi}{\omega} =$$

$$-1 \quad (11).$$

Ἐκ τῶν (10) καὶ (11) εὐρίσκομεν $\frac{\chi}{\omega} = 7, \frac{\chi}{\psi} = -5$

καὶ ἀκολούθως $\frac{\psi}{\omega} = -\frac{7}{5}$ καὶ ἀντικαθιστῶντες εἰς τὰς (7), (8),

$$(9) \text{ λαμβάνομεν } \chi = \frac{35}{18} \psi = -$$

$$\frac{7}{18} \omega = \frac{5}{18}.$$

257) Εὐρίσκομεν τὰς τιμὰς ψ_1 , καὶ ψ_2 κλπ. καὶ ἔχομε

$$\frac{1}{\psi_1} + \frac{1}{\psi_2} = \frac{2-\lambda}{\lambda} \quad 2\text{ον} \quad \text{Ἐκ τῆς}$$

ὡς ἄνω σχέσεως εὐρίσκομεν

$$\left[\frac{1}{\psi_1} + \frac{1}{\psi_2} \right] = \left[\frac{2}{\lambda} - 1 \right]$$

(1) Ἐπειδὴ ὁμως $\lambda > 2$ θὰ εἶναι $\left[\frac{2}{\lambda} - 1 \right] < 1$ ἤτοι τὸ ζητούμενον.

258) Διὰ νὰ ἔχουν αἱ δύο ἐξισώσεις τὰς αὐτὰς ρίζας πρέπει

$$\frac{5\mu-2}{2\nu+1} = \frac{8-\mu}{5\nu} = \frac{1}{5} \quad \text{ἤτοι } \mu=1,$$

$\nu=7$. Ἄν α ὁ κοινὸς ὄρος καὶ ω ὁ

$$\frac{\alpha}{1-\omega} = 8 \text{ καὶ } \alpha\omega = \frac{1}{3} \left(\alpha + \frac{1}{\omega} \right)$$

Ἐξ αὐτοῦ εὐρίσκομεν $24\omega^3 - 32\omega^2 + 8\omega + 1 = 0$ ἥτις ἔχει ρίζαν $\omega = \frac{1}{3}$. Ἄρα $\alpha = 4$ κλπ.

259) Φέροντες εἰς κανονικὴν μορφήν τὴν ἐξίσωσιν θὰ ἔχωμεν τὰς σχέσεις $P_1 + P_2 + P_3 = \alpha + \beta + \gamma$ (2) $P_1 P_2 + P_2 P_3 + P_1 P_3 = -\frac{\alpha^2 + \beta^2 + \gamma^2}{2}$ (3) καὶ $P_1 P_2 P_3 = -\frac{\alpha^3 + \beta^3 + \gamma^3}{2}$ (4). Διὰ τιμὰς τῶν ριζῶν

α, β, γ ἐπαληθεύεται ἡ (2) ἐνὸς αἱ (3) καὶ (4) ἂν ἰσχύουν αἱ σχέσεις $\alpha\beta + \beta\gamma + \alpha\gamma = -\frac{\alpha^2 + \beta^2 + \gamma^2}{2}$ καὶ $\alpha\beta\gamma = -\frac{\alpha^3 + \beta^3 + \gamma^3}{3}$ αὐταὶ δὲ συναληθεύουν διὰ $\alpha + \beta + \gamma = 0$.

260) Τὸ ἄθροισμα τῶν περιφερειῶν εἶναι σταθερὸν καὶ ἶσον μὲ $2\Pi(P+\sigma)$ ἢ $\frac{\Pi\sqrt{3}}{3}$. Τὸ ἄθροισμα τῶν ἐμβαδῶν εἶναι $\Pi(P^2 + \sigma^2)$ τὸ δὲ ἐλάχιστον λαμβάνεται διὰ $\rho = 0$ (ρ καὶ σ ἀκτῖνες τῶν περιφ.)

261) Ἐστω χ, ψ, Z αἱ πλευραὶ τοῦ πρώτου καὶ αἱ ὀμόλογοι πλευραὶ τοῦ δευτέρου ψ, z, κ εἶναι δὲ $\frac{\chi}{\psi} = \frac{\psi}{Z} = \frac{Z}{\kappa}$ δυνάμεθα δὲ ὡς

τοιαύτας νὰ λάβωμεν κατὰ σειράν 8, 12, 18 καὶ 12, 18, 27.

262) Ἐὰν Δ καὶ E τὰ κέντρα τῶν περιφ. καὶ φέρομεν καθέτους εἰς B καὶ Γ ἐντὸς τῆς γωνίας κειμένας καὶ τεμνομένας εἰς O θὰ εἶναι $\angle A + \angle O = 180^\circ$. Ἐκ δὲ τῶν τριγώνων $\Delta MB, \Gamma EM$ εὐρίσκομεν $\angle BM\Gamma = 180^\circ - \frac{\angle A + \angle O}{2} = 180^\circ - \frac{A}{2} =$ σταθερὸν ἄρα ὁ

γ τ τοῦ M εἶναι τόσον χορδῆς $B\Gamma$ δεχομένου γωνίαν $180^\circ - \frac{A}{2}$.

263) Ἐπειδὴ αἱ γ, α, β ἀποτελοῦν Λ, Π θὰ εἶναι $\beta + \gamma = 2\alpha$. Φέρομεν τὰς MB καὶ $M\Gamma$. ὁπότε εἰ-

νη $\alpha(MH) + \beta(MZ) + \gamma(ME) = 2E$ ($E = AB\Gamma$). Ἄλλὰ $MAZ = MAE$ καὶ ἀντικαθιστῶντες ἔχομεν $\alpha(MH) + 2\alpha(ME) = 2E$ ἢ $MH + 2ME = \frac{2E}{\alpha}$ καὶ $MH + ME + MZ = \frac{2E}{\alpha} =$ σταθερὸν.

264) Λαμβάνομεν εὐθ. τμήμα $B\Gamma = a$ καὶ γράφομεν περιφ. μὲ κέντρον Γ καὶ ἀκτίνα λ . Γράφομεν τυχρῶσαν περιφ. O διερχομένην διὰ τῶν B, B' συμμετρικοῦ τοῦ B ὡς πρὸς $\chi\psi$, τέμνουσαν τὴν περιφ. (Γ, λ) εἰς τὰ E καὶ Z . Ἀκολουθῶντες ἐκ τοῦ σημείου H τῆς τομῆς τῶν EZ καὶ BB' φέρομεν ἐφαπτομένην $H\Delta$ τῆς (Γ, λ). Ἡ περιφ. B, B', Δ ἔχει κέντρον τὴν ζητούμενην κορυφήν A τὸ δὲ ζητούμενον τρίγωνον εἶναι τὸ $AB\Gamma$ ὡς εὐκόλως δεικνύεται,

265) Φέρομεν τὰς καθέτους $OD, O'D, MP$ ἐπὶ τὴν διατέμνουσαν. Ἐκ τῶν σχηματιζομένων ὁμοίων τριγώνων πτοκύπτει ὅτι $\frac{AO}{AM} = \frac{O'B'}{MB'}$ ἤτοι τὰ τρίγωνα AOM καὶ $MB'O'$ εἶναι ὁμοια ἄρα γων. $\angle AOM = \gamma$ γων. $\angle O'MB'$.

266) Ἐστω ὅτι αὕτη τέμνει τὰς παραλλήλους πλευρὰς εἰς N καὶ M ὅτε εἶναι $AN = IM$ καὶ $NB = ME$ (I καὶ E αἱ προβολαὶ τῶν κορυφῶν A καὶ B εἰς $\Gamma\Delta$ τοῦ τραπέζιου) ὅτε εὐρίσκομεθι $\frac{NA}{MA} = \frac{NB}{MG} = \frac{AB}{\Gamma\Delta}$ διάφορον τῆς 1 ἄρα διέρχονται διὰ τοῦ αὐτοῦ σημείου.

267) Ἀντικαθιστῶντες τὸ $\eta\mu^2 \chi$ διὰ $1 - \text{συν}^2 \chi$ καὶ $\text{συν}^2 \chi = 1 - \eta\mu^2 \chi$ καὶ ἐκτελοῦντες τὴν πράξιν ἀποδεικνύεται.

268) Ἄν ἀντικαταστήσωμεν τὴν $\epsilon\phi$ διὰ $\eta\mu$ καὶ συν κλπ. καὶ τὸ $\eta\mu(90 - \chi) = \text{συν} \chi$ τὸ δὲ $\text{συν}(90 - \chi) = \eta\mu \chi$ κλπ. ἀποδεικνύεται.

269) Ἐκ τῶν (1) καὶ δύο εὐρίσκομε

$$2\eta\mu \frac{\chi + \psi}{2} \text{ σὺν } \frac{\chi - \psi}{2} = \sqrt{3} \eta\mu\omega,$$

$$2 \text{ σὺν } \frac{\chi + \psi}{2} \text{ σὺν } \frac{\chi - \psi}{2} = 1 - \text{συν}\omega$$

καὶ ὑποῦντες εἰς τὸ τετράγωνον καὶ προσθέτοντες κατὰ μέλη εὐρίσκομεν

$$4 \text{ συν} \frac{\chi - \psi}{2} = 5 - 2 (\sqrt{3} \eta\mu\omega + \text{συν}\omega).$$

$$\text{Συνεπώς συν} (\chi - \psi) = \frac{3 - 2 (\sqrt{3} \eta\mu\omega + \text{συν}\omega)}{2}$$

$$\frac{(\sqrt{3} \eta\mu\omega + \text{συν}\omega)}{2} (4) \text{ συν} (\omega - \chi) =$$

$$\frac{3 - 2(\sqrt{3} \eta\mu\psi + \text{τυν}\psi)}{2} \text{συν}(\psi - \omega) =$$

$$\frac{3 - 2(\sqrt{3} \eta\mu\chi + \text{συν}\chi)}{2} \text{Αντικαθι-}$$

στώντες εις (3) τῶν δοθεισῶν καὶ λόγῳ τῆς (1) καὶ (2) εὐρίσκομεν $\text{συν}(\chi - \psi + \omega) = 1$ ἢ $\chi - \psi = 2\text{ΚΠ} - \omega$. Ἐνεκα ταύτης ἐκ τῆς (4) εὐρίσκομεν $\eta\mu\omega + \frac{2}{\sqrt{3}} \text{συν}\omega = \frac{\sqrt{3}}{2}$ καὶ ἄν

$$\text{θέσωμεν} \epsilon\phi\lambda = \frac{2}{\sqrt{3}} \text{ ἔχομεν} \eta\mu$$

$$(\omega + \lambda) = \frac{\sqrt{3}}{2} \text{ συνλῆ} \eta\mu(\omega + \lambda) =$$

$$\frac{3}{2\sqrt{7}} \text{ Ἐκ τῆς ὁποίας εὐρίσκομεν}$$

τὸ ω καὶ ἐν συνεχείᾳ εὐκόλως τὰ χ καὶ ψ .

$$270) \text{ Ἐπειδὴ } -1 < \text{συν} 3\psi < 1 \text{ ἐκ τῆς} \text{συν} 3\psi =$$

$$\frac{\chi^2 - 5\chi - 2}{\chi^3 - 3\chi + 2} (1) \text{ προκύπτει } -1 <$$

$$\frac{\chi^2 - 5\chi - 2}{\chi^3 - 3\chi + 2} < 1 (2) \text{ συνεπῶς ἢ (1)}$$

δίδει τόξα ψ διὰ τὰς ρίζας τῶν δύο ἐξισώσεων καὶ διὰ τιμὰς τοῦ χ δι' ἃς συναληθεύουν αἱ δύο ἀνισότητες. Λύοντες ταύτας εὐρίσκομεν ὅτι λαμβάνομε τόξα διὰ $\chi > 4$ καὶ $-2 < \chi < 0$. 2ον Θέτοντες $\chi = -1$ εὐρίσκομεν ὅτι $\psi = 120^\circ$ Κ $\pm 160^\circ$ 3' 47". 3ον Φέροντες εἰς κανονικὴν μορφήν τὴν ἐξίσωσιν εὐρίσκο-

$$\text{μεν } X_1, X_2 = \frac{2(1 + \text{συν} 3\psi)}{1 - \text{συν} 3\psi}$$

καὶ ἐξ ἄλλου $X_1, X_2 = -2$. Ὑπὸ τὸν περιορισμὸν $1 - \text{συν} 3\psi$ διάφορον τοῦ 0 εὐρίσκομεν τὰς λύσεις $3\psi = 0$ καὶ $\psi =$

$$\frac{2}{3} \text{ΚΠ} \pm \frac{\Pi}{6}$$

271) Πρέπει 2 $\epsilon\phi(\chi + \beta) = \epsilon\phi(\chi + \alpha) + \epsilon\phi(\chi + \gamma)$ ἀναπτύσσοντες

ἀκολουθῶς τὰ $\epsilon\phi(\chi + \alpha)$, $\epsilon\phi(\chi + \beta)$, $\epsilon\phi(\chi + \gamma)$ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκτελοῦντες τὰς πράξεις καὶ φέροντες εἰς τὸ πρῶτο μέλος κλπ. εὐρίσκομεν

$$\epsilon\phi\chi = \frac{\epsilon\phi\alpha + \epsilon\phi\gamma - 2\epsilon\phi\beta}{2\epsilon\phi\alpha\epsilon\phi\gamma - \epsilon\phi\beta\epsilon\phi\gamma - \epsilon\phi\alpha\epsilon\phi\beta}$$

(1) 3ον. Ἐὰν αἱ $\epsilon\phi\alpha$, $\epsilon\phi\beta$, $\epsilon\phi\gamma$ ἀποτελοῦν Γ. Π. θὰ εἶναι $\epsilon\phi\alpha\epsilon\phi\gamma = \epsilon\phi\beta^2$ ὁπότε ἀντικαθιστώντες εἰς τὴν

$$(1) \text{ εὐρίσκομεν} \epsilon\phi\chi = -\text{σφ}\beta \text{ καὶ } \chi =$$

$$\lambda\Pi + \left(\beta - \frac{\Pi}{2}\right)$$

272) Ἀντικαθιστοῦμεν μὲ τὰ $\eta\mu$ καὶ συν καὶ δεικνύεται ἡ ταυτότης εὐκόλως. Ἐπειδὴ εἶναι

$$\frac{1}{2} \epsilon\phi \frac{\alpha}{2} = \frac{1}{2} \sigma\phi \frac{\alpha}{2} - \text{σφα}, \frac{1}{2}$$

$$\epsilon\phi \frac{\alpha}{4} = \frac{1}{4} \sigma\phi \frac{\alpha}{4} - \frac{1}{2} \sigma\phi$$

$$\frac{\alpha}{2} \text{ κλπ. καὶ διὰ προθέσεως κα-}$$

τὰ μέλη ἀποδεικνύεται.

273) Ἀντικαθιστώντες διὰ τῶν $\eta\mu$ καὶ συν κλπ. καὶ καταλήγομεν $\eta\mu^2\alpha (\text{συν} 2\alpha - \text{συν} (\alpha + \beta)) \text{συν} (\alpha - \beta) = 0$ ἢ $\eta\mu 2\alpha = 0$ ἢ τὸ λύεται εὐκόλως. Ἡ δὲ $\text{συν} 2\alpha - \text{συν} (\alpha + \beta) \text{συν} (\alpha - \beta) = 0$ λύεται ἄν πολ/μεν ἐπὶ 2 ὅτε εὐρίσκομεν $\text{συν} 2\alpha - \text{συν} 2\beta$ καὶ τὴν ὁποῖαν λύομεν εὐκόλως.

$$274) \text{ Ἐπειδὴ εἶναι} \text{συν}^2 (\alpha +$$

$$45) = \frac{1 - \eta\mu 2\alpha}{2} \text{συν}^2 (\alpha + 90) =$$

$$\frac{1 - \text{συν} 2\alpha}{2} \text{ κλπ. τρέποντες εἰς γινόμενα καταλήγομεν } \frac{1}{4} (4 + 2 (\text{συν}^2 2\alpha + \eta\mu^2 2\alpha)) = \frac{3}{2}$$

275) Εὐκόλως δεικνύεται ὅτι πρίσματα εὐρίσκονται εἰς τὴν Νευτώνειον θέσιν, ἄρα θὰ εἶναι $\Pi = \Pi'$ καὶ ἡ γωνία προσπτώσεως τοῦ δευτέρου πρίσμ. θὰ ἰσοῦται μὲ τὴν γωνίαν διαθλάσεως δηλ. $\Pi_1 = \Pi_1'$ ἢ ἐκτροπὴ τοῦ πρώτου πρίσματος

$$\Delta = 2\Pi - A \text{ καὶ τοῦ } 2\text{ου} \frac{\Delta}{2} = 2\Pi,$$

$$-B \text{ ἢ } \Delta = 4\Pi_1 - 2B \text{ ἐξ αὐτῶν προ-}$$

$$\text{κύπτει ὅτι } 2\Pi - A = 4\Pi_1 - 2B \text{ ἢ } \Pi_1 =$$

$$\frac{2\Pi - A + 2B}{4}$$

β) Εἰς τὸ τρίγωνον ποῦ σχηματίζουσι ἡ ἔδρα ἐξόδου τοῦ πρώτου

καὶ ἡ ἔδρα εἰσόδου τοῦ βου μὲ τὴν ἀκτίνα θὰ ἔχωμε $\theta = \Pi - \Pi_1$, ἢ $\theta = \frac{2\Pi + A - 2B}{4}$

276) Ἐχομεν $M, B = 180$ καὶ ὄγκον ὑπὸ κανονικὰς συνθήκας 22400cm^3 . Ἐπειδὴ οἱ ὄγκοι εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογοι τῶν πιέσεων

$$\text{θὰ ἔχωμεν} \frac{22400/90}{99,6} = \frac{X}{760} \text{ καὶ}$$

ἡ ζητουμένη πίεσις εἶναι 1899mmHg .

277) Ἡ παρασκευὴ τοῦ αἰθου λενίου ἐκ τοῦ οἰνοπνεύματος εἶναι $C_2 H_5 OH = C_2 H_4 + H_2 O$. Ἐξ αὐτῆς εὐρίσκομεν ὅτι παρασκευάζομεν 78, 4 i. αἰθυλενίου. Ἡ ἐξί-

σωσις καύσεως εἶναι $C_2 H_4 + 3O_2 = 2CO_2 + 2H_2 O$ ἤτοι διὰ νὰ καοῦν τὰ 78, 4 i. αἰθ. ἀπαιτοῦνται 235,

$$2 \text{ ὀξυγόνου ἤτοι } 235, 2 \chi \frac{10}{21} =$$

$$1120 \text{ i. ἀέρος.}$$

278) Ἡ ἀντίδρασις εἶναι $Ca + 2H_2 O = Ca(OH)_2 + H_2$. Διὰ τῆς ἀπλῆς μεθόδου εὐρίσκομεν ὅτι παράγονται 67, 2 li+.

Ἡ ἀντίδρασις ἐπιδράσεως H_2 ἐπὶ $FeCl_2 + H^2 = 2HCl + F_2$ ἐξ αὐτῆς εὐρίσκομεν ὅτι παράγονται 134, 4 i HCl. Ἀνάγοντες τὸν ὄγκον εἰς τὰς συνθήκας ποῦ ζητεῖται εὐρίσκομεν ὅτι εἶναι 74, 84 lit.

279, 280) Αἱ λαμβάνουσαι χάραν ἀντιδράσεις εἶναι $3 Ck + 8HNO_3 = 3Ck(NO_3)_2 + 4H_2 O + 2NO$ (1) καὶ $6Ag + 8HNO_3 = 6 AgNO_3 + 4H_2 O + 2NO$. Ἐὰν χ gr Cu καὶ ψ gr Ag ἐκ τῆς (1) εὐρίσκομεν ὅτι πα-

$$\text{ράγονται} \frac{1875 \cdot \chi}{635} \text{ gr Ck(NO}_3)_2 (3)$$

$$\text{καὶ ἐκ τῆς (2)} \frac{170 \cdot \psi}{108} \text{ gr Ag NO}_3$$

$$(4), \text{ ἄρα θὰ εἶναι}$$

$$\frac{2875 \cdot \chi}{635} + \frac{120 \cdot \psi}{108} = 13, 2 (A).$$

Ἐξ ἄλλου τὸ ἀδιάλυτον ὑπόλειμμα τῶν 0,1435 gr θὰ εἶναι τὸ προῖ-

δὸν τῆς ἀντιδράσεως τοῦ $AgNO_3$ καὶ HCl ἤτοι $AgNO_3 + HCl = HNO_3 + AgCl$ (5). Ἀφ' οὗ ἀπὸ τὰ 20 cm³ πρῶτόντι 0,1435 gr ἔζημα ἀπὸ τὰ 1000 παράγονται 7,175 gr $AgCl$. Ἐκ τῆς (5) ἔχομεν ὅτι ἀπὸ

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ, ἡ ἑορτὴ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀνοίξεως, μᾶς ξαναβρίσκει στὸ τέλος σχεδὸν τοῦ σχολικοῦ ἔτους. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Θεοκνηθώπου ποὺ συμβολίζει καὶ τὴν ἰδικὴν μας ἀνάστασιν ἀπὸ κάθε γήγνο καὶ ταπεινὸ, χαράσσει στὶς ψυχὰς τῶν παιδιῶν τὰ πρὸ ἔντονα συναισθήματα καὶ τίς μεγαλύτερες ἐντυπώσεις. Ἡ ἀνυπομονησιὰ ποὺ περιμένουμε τὴν λαμπρὴν πραγματικὰ μέρα, τὴ Μεγάλῃ μας Λαμπρῇ, δὲν περιγράφεται μὲ λόγια, οὔτε καὶ γίνεται κατανοητὴ ἀπὸ τρίτο πρόσωπο, διότι τὸ Πάσχα μας, ἡ Λαμπρῇ μας, εἶναι καὶ γιορτὴ ὑποκειμενικῆ τοῦ καθ' ἑνὸς μας, ξαναγέννημα καὶ ἀναβίψιμα στὴν κολυμβήθρα τῆς ζωῆς, τῆς ζωῆς ποὺ εἶναι τόσο ὠρχία πρὸ πάντων αὐτῆ τὴν ἐποχὴ τῆς ἀνοίξεως.

ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΘΑ πλέον εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ μας ἔτους, ἐνδὸς ἔτους μὲ τόσας ἀγωνίας, πικρίας ἀλλὰ καὶ τόσας ἐντυπώσεις καὶ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν πλουσίαν σχολικὴν μας ζωὴν. Καθένας καὶ κάθε μιά μπορεῖ νὰ καθίση ἡσυχα καὶ μὲ ἡ-

ρεμία σὲ μιὰ γωνιὰ καὶ νὰ κάνῃ τὸν ἀπολογισμὸ τῆς χρονιάς. Θὰ δῇ ποὺ ἔπαιξε καὶ ποὺ ἔπесе ἔξω. Καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀκόμη καιρὸς καὶ ὑπάρχει, πρέπει νὰ πιέσῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ νὰ ἀναπληρώσῃ μὲ μιὰ ἀνωτέρα τάση ἐκεῖνα ποὺ ἔχασε. Γιατὶ νομίζομε, ὅτι δὲν εἶναι κηθόλου σωστὸ νὰ δοκιμάζουσι μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τὸ πικρὸ ποτὸ τῆς ἀποτυχίας καὶ τῆς ἀπορρίψεως, ἀπὸ δικὴ τῆς ἀμέλεια.

ΟΛΑ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ τῆς Κρήτης ἐργάστηκαν μὲ πραγματικὴ δρεξὴ καὶ ἀμιλλα ποιῶ νὰ παρουσιάσῃ τὰ καλὺ-ερα ἀποτολέσματα καὶ τὰς καλύτερας ἐπιδόσεις σὲ ὄλους τοὺς τομεῖς τῆς δράσεώς των, ὅπως τακτικὰ μᾶς γράφουσι οἱ ἀνταποκριταὶ μας. Αὐτὸ εἶναι πολὺ παρήγορο σημεῖο γιὰ τὴν Μέση Παιδεία τῆς Κρήτης, τῆς ὁποίας ἡγοῦνται ἀξιοὶ καὶ ἀκέραιοι προεστάμενοι ἀντιλαμβάνομενοι τὴν σημασίαν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς πλήρους μορφώσεως τῆς νεολαίας. Μὲ ὑπερηφάνεια δὲ ἡ Κρήτη μας

πανηγυρίζει κάθε χρόνον διὰ τὴν εἰσοδὸν ἐκκτοντάδων τελειοφοίτων τῆς καὶ τὰς Ἀνωτάτας Σχολάς.

ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΩΝ. Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη κατ' αὐτὰς ἕνας πρ' ἄλλου καὶ νικηφόρος ἀθλητὴς τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὁ τέως Γυμνασιάρχης Χανίων Ἀριστογεῖτων Κατσούλης. Ἡ ἐκπαίδευσίς εἰς τὸ πρόσωπόν του εἶχε εὐρὴ τὸν ἀνθρωπῶν τῆς καὶ τὸν ταγόν τῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος εἰς τὸ ἐκπαιδευτικόν του ἔργον τὸ στοιχεῖόν του καὶ τὸ δνειρόν του. Δι' ὅσους τὸν ἐγνώρισαν ἦτο ὁ ἀνθρωπῶς, ὁ σοφός, ὁ ἠγέτης, ὁ γυμνασιάρχης, ὁ πατριώτης, ὁ οἰκογενειάρχης φαινόμενον, μὲ τὸ ἀπόλυτον καὶ ποτὲ μὲ τὸ μέτριον εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις καὶ ἐνεργείας. Ἡ Μαθ. νεολαία τῶν Χανίων ἀπευθύνει τὰ θερμὰ τῆς συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ συμπολίτου τῆς γυμνασιάρχου δι' ὅσα ὑπὲρ τῆς νέας γενεᾶς ἐμόχθησεν.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΜΕΝ εἰς τοὺς ἀνταποκριτάς μας νὰ παρακολουθήσουν μὲ ἐνδιαφέρον τὴν εἰσπραξίν των καθυστερουμένων ποσῶν καὶ νὰ μᾶς στείλουν τὸ ταχύτερον ὅ,τι ὀφείλουσι, διότι πρέπει νὰ πληρώσωμεν τὸ ποσὸν ποὺ χρωστάμεν εἰς τὸ τυπογραφεῖον. Ἡ «Μαθ. Ἠχώ» παρὰ τὰ τεράστια ἐξόδα καὶ τίς φοβερὰς δυσκολίας κατέρωθσε νὰ φέρῃ εἰς πέρας καὶ ἐφέτος τὸ δύσκολον ἔργον τῆς. Ἀπὸ τοὺς φίλους καὶ ὑποστηρικτάς τῆς δὲν ζητοῦμε τίποτ' ἄλλο παρὰ μιὰ μικρὴ προθυμίαν νὰ ἐξοφλήσωσι τὸ ταχύτερον τὸ ποσὸν ποὺ ὀφείλουσι. Ἡ τιμὴ τοῦ τεύχους ἔγινε ἀπὸ τοῦ προηγούμενου 1,50 δρχ. Νὰ τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τοὺς οἱ ἀνταποκριταὶ μας. Γιὰ τὴν μικρὴ αὐτὴ ἐπιδάρουση ἐξηγήσαμε στὸ προηγούμενον φύλλο.

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ τὸ ὁποῖο θὰ κυκλοφορήσῃ μετὰ τὴν 15 Μαΐου θὰ εἶναι καὶ τὸ τελευταῖον καὶ τὸ ἀποχαιρετιστήριον τοῦ τρέχοντος ἔτους. Παρακαλοῦμε πολὺ τοὺς ἀνταποκριτάς μας ὅπως κάθε χρόνον νὰ μᾶς στείλουν μιὰ κατάστασιν μὲ τὰ ὀνόματα ὄλων των τελειοφοίτων των γυμνασίων των γιὰ νὰ τὰ δημοσιεύσωμε στὸ ἐπόμενον ἀ-

108 gr Ag προσέρχονται 143, 5 gr Agcl ἀπὸ χ_1 7, 125 προσέρχονται 5,4 gr ἴσον ψ (6). Θέτομεν τὴν τιμὴν τοῦ ψ εἰς (A) καὶ ἔχομεν $\chi = 1, 6$ gr. Ck (7) ἄρα τὸ βάρος τοῦ κράματος εἶναι 5, 4 + 1, 6 = 7 gr. Ἐκ τῶν (6), (7), (8) εὐρίσκομεν ὅτι εἶναι 77, 142 % Ck.

281) Ἄν h εἶναι τὸ ὕψος τοῦ πύργου θὰ εἶναι $h = 5E^2$ εἰς χόρον ὁμοῦς ($n=1$) τὸ σῶμα διανύει μῆκος ἐκ τοῦ πύργου $h_1 = (E-1)^2$ κατὰ τὸ τελευταῖον λεπτόν διανύει διάστημα $h-h_1=5E^2-5E+10$ — $5=10+5$. Συμφώνως πρὸς τὸ πρόβλημα θὰ ἔχωμεν $10^2-5=5E^2$

$\frac{5E^2}{4}$ ἢ $E^2-8E+4=0$. καὶ $E=$

$4+2\sqrt{3}$. Ἄρα $R = 278, 56$ M. Ὁ μέγιστος χρόνος εἶναι $t_1 = \frac{3E}{2}$

(ἐπειδὴ ἄνοδος =κάθοδος). Ἐπει-
 $\frac{U_0}{2g}$
μένως $v_0 = 9+15E$ καὶ $S = \frac{U_0^2}{2g}$
 $=626,76$ m. Ὁ χρόνος συνάντησεως δίδεται ἀπὸ τὸν τύπον S_1+S_2

$$-h = \frac{1}{2} g E^2 + U E - \frac{1}{2g} \alpha g a$$

$$\eta = v E \text{ καὶ } E = \frac{h}{v} \text{ ἀντικαθιστῶν}$$

τες εὐρίσκομεν ὅτι τὰ δύο σώματα θὰ συναντηθοῦν εἰς ὕψος $h_2 = \frac{h(2v^2-9)}{2U^2}$ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους (S = μέγιστον ὕψος, $S_1 =$ τὸ διάστημα συναντήσεως).

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ TEST 8ου ΤΕΥΧΟΥΣ

- 77) Γερμανὸς — Γερμανός. 78) Βομβαν — Βόμβα. 79) ἄλλος — Ἄλλος. 80) Τὸ νερό. 81) Μικρός — μικρότερος. 82) Λέρος — θέρος. 83) τὰ μῆλα. 84) Τζάμι — τζαμί. 85) Σερβία — Σερβία. 86) Φωτιά. 87) Εἶχε γεννηθῆ δισεκτον ἔτος τὴν 29 Φεβρουαρίου. 88) Ἡ ὁμοιότης τοῦ ἀνθρώπου. 89) Ὁλογὴ ἀπύλλισσι καὶ φρονίμοις. 90) Ὁ Θεὸς οὐδὲν ἀγαθὸν δίδει ἄνευ κόπων καὶ ἐπιμελείας. 91) Λεπτά — ἐπτά. 92) Ἀναπαράδια. 93) 2, 3. 94) Θὰ πάρομεν κατὰ σειράν 24, 15, 1.

Α Δ Δ Η Λ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

Φίλοι μας πάλι κοντά σας. Άπαντοῦ με εὐχαρίστηση στὰ φιλικὰ γράμματα σας. Τὸ περιοδικό σας μένει ἀπόλυτα εὐχαριστημένο ἀπὸ τὴν ἀγάπη σας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον σας γὰρ τὸ διατηρήσετε ἀκαμφοῦ καὶ ζηλευτό. Ὁλητὴ ἢ ἐπιτυχία του εἶναι δική σας ἐπιτυχία, ἢ ζοφὴ του εἶναι ἔνα κομμάτι ἀπὸ τὴ ζωὴ σας καὶ τὰ μαθητικὰ σας χρόνια τὰ ὁποῖα τόσο ἐντονα καθυπεκκλίνονται σὲς σιηλές του. Φίλοι μας μὴ παρακλίση νὰ μᾶς συγχωρήσετε. Νὰ κοιτάξετε νὰ ἐξοφλήσετε διὰ ποσὸν χωριστά, διότι εὐοισκόμεθα εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους καὶ δὲν ἔχομε καιρὸ νὰ γράψωμε καὶ νὰ ξαναγράψωμε οὐκ καὶ πρέπει νὰ ἀναφερθοῦμε εἰς τοὺς κ. κ. Γυμνασιάρχας. Ἐπιμένουμε, διότι χωριστάμε μεγάλο ποσὸ καὶ δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ ἐξοφληθῇ. Κανεὶς φίλος δὲν θὰ φέρῃ καμμιά ἀντίρρηση νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ ταχύτερο ὅτι χωριστάει.

Ἐθεωράκη Χαρίκλ. Γυμν. Παλαιοχ. Τάξ. Δ. Ἡ ἐκθεσοῦλα καλὴ γὰρ νὰ ἐκαινεθῇ σὴν τάξην.

Ταχβολάκη Κοῦλα Γυμν. Πόμπιας Τάξ. Η' Ἐγκρίνεται.

ποχαιρετιστήριο τεύχος. Αὐτὸ νὰ γίνῃ τὸ ταχύτερο μέχρι τὴν 16 Μαΐου τὸ πολὺ, διὰ νὰ μὴ ὑπάρχουν πκράποννα ἄν καθυστερήσετε. Ἐπίσης στὴ λελτέ μας καὶ ὅτι ἀποχαιρετιστήριο, ἢ εὐχαριστήριο θέμα ἔχετε. Θὰ περιμένωμε τὸ ταχύτερον.

ΠΟΛΛΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ χρωστοῦν μεγάλο ποσὸ στὸ περιοδικό. Παρακαλοῦμε θερμῶς τοὺς ἀνταποκριτάς μας νὰ φροντίσουν τὸ ταχύτερο διὰ τὴν εἰσπραξίν καὶ ἐξόφλησιν, διότι θὰ ἀναγκασθῶμε νὰ ἀπευθυνθῶμε δι' ἐπιστολῆς εἰς τοὺς κ.κ. Γυμνασιάρχας. Δὲν θέλωμε νὰ φθάσωμε μέχρις ἐκεῖ, διότι νομίζομεν ὅτι μεταξύ μας ὑπάρχει κατανόησις. Ἐμεῖς κρατᾶμε λεπτομερῆ λογαριασμὸ πόσα φύλλα ἐστείλαμε στὸ κάθε Γυμνάσιο, καὶ πόσα χρήματα ἐλάβαμε. Νὰ κοιτάξουν οἱ ἀνταποκριταὶ μας πρὶν κυκλοφορήσῃ τὸ ἄλλο τεύχος νὰ κάμουν καὶ αὐτοὶ λογαριασμὸ ἀφροῦ ἀφαιρέσουν τὰ διατεθέντα δωρεὰν καὶ τὰ ἐξοδα ἐταχῶν.

Βασιλάκη Νικόλ. Γυμν. Καστ. Πεδιάδ. Τάξ. Στ. Τὸ θέμα αὐτὸ τὸ βρῖσκει κανεὶς καὶ σὲ ἐγκυκλοπαίδειες. Σὲ εὐχαριστοῦμε διὰ τὰς συνεργασίας.

Σολιδάκη Γιάννην Γυμν. Ἀγίου Νικόλ. Τάξ. Η'. Σωστὲς οἱ ὑποδείξεις. Κάνομε ὅτι εἶναι δυνατόν. Ἡ συνεργασία σου καλὴ.

Φραγκιδάκη Στυλ. Τάξ. Ζ' Γυμν. Σητείας. Οἱ δύο στροφές καλές.

Δρακίη Εὐγγ. Γυμν. Καστ. Πεδ. Τάξ. Γα. Μπράβο μικροῦλα μας. Σὲ εὐχαριστοῦμε. Τὸ ποιημάτι σου εἶναι ὡραίο. Θὰ δημοσιευθῇ.

Κανάκη Γεώργ. Καστ. Πεδ. Τάξ. Γα. Ἡ «Κρήτη» καὶ λέει.

Τσιρκακίη Νίκα Δ' Ἐμπ. Σχ. Ἱερ. Καλὸ τὸ ποίημα.

Τσολάκη Ἰω. Σ' Καστ. Πεδ. Τετ. ἔχομε δημοσιεύσει παλαιότερον.

Διαλυνᾶ Μαλβίνα Τάξ. Β' Ε. Σχ. Ἱερ. Πολὺ σὲ εὐχαριστοῦμε. Τὸ θέμα αὐτὸ δυστυχῶς ἐλήφθη ἀργὰ καὶ δὲν ἔχει θέση στὸ σημερινὸ Πσοχη.

ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΑΛΕΞ. Κ. ΔΡΟΥΔΑΚΗ

ΤΟ ΝΙΚΟΛΙΟ
Τὸ ποῖο εὐθύμιο λαογραφικὸ Κρητικὸ βιβλίον
Πωλεῖται ἀπὸ τὸν συγγραφέα
(Χ' Μιχ. Γιάνναρη 54)
Πρὸς 6 δραχ.

λινὸ τεύχος.

Μαρκυλάκη Γεώργ. Τάξ. Γα Γυμν. Καστ. Πεδ. Δὲν εἶναι καλογραμμένο.

Παπουτσάκη Πελ. Γυμν. Βάμου Τάξ. Ε'. Ὁρατο τὸ ποιημάτι.

Καρκακινιάκη Πέλυ Γ. Θ. Χ. Τάξ. Εχ. Πολὺ μικρὸ. Γράψε το πῶς σύντομο.

Φουράκη Κυρ. Β. Γ. Χ. Τάξ. Γβ'. Προ μῶμε τὰ μαθ. ἀνέκδοτα.

Φουστεράκη Νικ. Β' Γ. Χ. Γβ'. Καλὸ τὸ ἀνέκδοτο.

Σκαλιδάκη Μιχ. ΣΤ' ΒΓΧ. Κακότεχο καὶ ἀδιόρθωτο.

Παπουτσάκη Παντ. Τάξ. Ε' Γυμν. Καστ. Πεδ. Σὲ εὐχαριστοῦμε φίλε μας. Γιατὶ μᾶς γράφεις μὲ ἀπιστοδοξία; Ἐνα νέο παιδί ὅλα τὰ ἀντιμετωπίζει μὲ θάρρος. Μερικὲς στροφές καλές.

Τζουκνάκη Ἐμμ. Σ' Πρ. Α' Γυμν. Ἱερ. Καλὸ τὸ θέμα. Μακρὸ ὅμως τὸ κρατοῦμε γὰρ εὐθετο χρόνιο καὶ χῶρο.

Κεββατζῆ Εὐγγ. Σ' Κλ. Γ. Θ. Χ. Πολὺ καλὸ τὸ διήγημά σου. Θὰ θέλαμε ἓνα μαθητικὸ διήγημα δικῆς σου ἐμπνεύσεως.

Ἀρτεμιάκη Ἐλευθ. Τάξ. Β. Γ. Χ. Πτωχὰ τὰ ἀνέκδοτά σου.

Φραγκιδάκη Ἐμμ. Τάξ. ΣΤ' Γυμν. Κανδ. Τὸ ποιημάτι καλὸ.

Παρεβόλακη Αἰμ. Γυμν. Κανδάνου. Σὲ εὐχαριστοῦμε καλὴ μας συμπαθήρεια. Δὲν προλάβομε νὰ δημοσιεύσωμε τὴν συνεργασία σου στὸ προηγούμενο. Τώρα πᾶ δὲν εἶναι ἐπίκαιρη. Στείλε μας καὶ σκετικὸ μὲ τὴν Κάγανο ποῦ εἶναι πάντα ἐπίκαιρο.

Ἀρώνη Στση καθηγητὴν Γυμν. Κανδάνου. Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμῶς. Τὸ ποίημα δημοσιεύεται. Μᾶς συγκινεῖ ἡ προθυμία καὶ χειρονομία σας.

Μὲ ὅλη της τὴν ἀγάπην
Ἡ «ΜΑΘΗΤΙΚΗ» σας ΗΚΩ»